Asociaţia „HandHope”
Str. Băltăreţu, nr. 565
147240 - Peretu
Jud. Teleorman
IMPRIMAT

T.P.
POŞTA ROMÂNĂ
Nr.103/C/092/2008
Valabilitate-cf contractului
Alexandria 1

“Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut”

ÎMPREUNĂ

Asociaţia HandHope

Aprilie 2012 Nr. 110
Se distribuie gratuit

REVISTĂ SPECIALĂ DE INFORMARE
ŞI INSPIRAŢIE PENTRU OAMENI SPECIALI

Editorial

În numele durerii

Ion Bucluman

Aurel Burcea
preşedinte Asociaţia „HandHope”

Ne putem descrie viaţa ca pe un drum care unduieşte printre obstacole. Ocolim ceea ce pare că ne ameninţă. O apucăm pe unde credem că ne este mai uşor. Când n-avem altă variantă, luăm dealul în piept. Când ocolul ne este prea lung, urcâm culmea şi coborâm dincolo. Şerpuim la dreapta şi la stânga. Mergem când în sus şi când în jos.

>>> continuare în pag. 2

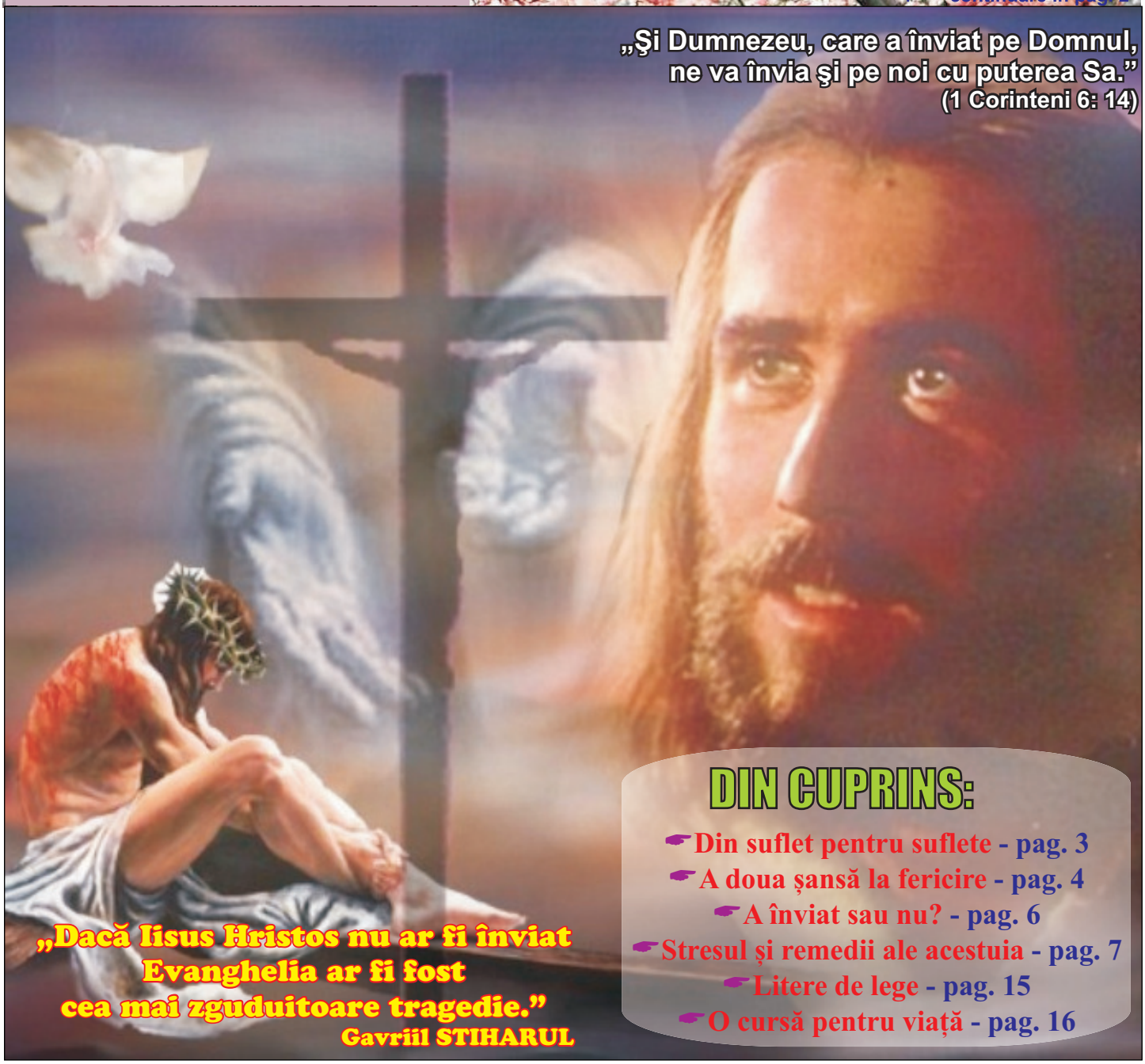

„Şi Dumnezeu, care a înviat pe Domnul, ne va învia şi pe noi cu puterea Sa.”
(1 Corinteni 6: 14)

„Dacă Iisus Hristos nu ar fi înviat
Evanghelia ar fi fost
cea mai zguduitoare tragedie.”
Gavriil STIHARUL

DIN CUPRINS:

- Din suflet pentru suflete - pag. 3
- A doua şansă la fericire - pag. 4
- A înviat sau nu? - pag. 6
- Stresul şi remedii ale acestuia - pag. 7
- Litere de lege - pag. 15
- O cursă pentru viaţă - pag. 16

Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 1

Permanentul nostru pendul are un motiv foarte bine definit. Ocolim locurile unde intuim că am putea da de bucluc. Ne temem de necazuri. Dar parcă este un făcut, cu cât ne ferim pielea, cu atât ni se pare că ne merge mai rău. Iar belelele peste care dăm ne fac să abandonăm precauţia şi atunci mergem uneori la întâmplare. Înaintâm în derivă. Nu mai ştim încotro să cotim ca să evităm durerea. În asemenea momente ne oprim să ne gândim: Nu cumva durerea este o constantă? Orice am face, oriunde am coti, durerea este acolo. Ne pândeşte, ne aşteaptă, gata pregătită să ne întâmpine.

Ca orice experienţă care ne caracterizează viaţa, durerea şi-a câştigat de mult statutul permanent. Simţim că n-ar fi trebuit, n-am fi avut nevoie de această caracteristică incomodă a existenţei. În mod evident, suferinţa este un element adăugat statutului fiinţei noastre şi a tututror fiinţelor de pe pământ. Vocaţia noastră este spre lumină şi spre veşnicie.
Stingerea şi întunericul nu ne sunt favorabile, decât printr-o distorsionarea a perspectivei originale. În ciuda faptului că ne-am abişnuit cu suferinţa şi am integrat-o în socotelile noastre imediate şi pe termen lung, continuăm să căutăm nemărginita întindere fără lacrimi.

***

Cineva trebuia să ia o iniţiativă pentru a ne oferi un răspuns aspiraţiei spre bucurie. Avem nevoie de un cuvânt complet şi eficient. De aceea Dumnezeu Şi-a asumat rolul de Mediator în durere şi ne-a vorbit în numele ei. "Om al durerii şi obişnuit cu suferinţa" (Isaia 53:3), Fiul lui Dumnezeu, deopotrivă cu Tatăl, a luat durerile noastre asupra Lui şi le-a purtat. În numele nostru şi în numele durerilor noastre, El a urcat Golgota pe care noi de obicei, o ocolim. El a făcut astfel ca drumul nostru să nu mai eşueze printre coline. El a mers drept, a urcat dealul întristărilor, a coborât pe povărnişul mormântul de pe partea cealaltă, şi apoi a urcat din nou înălţimea învierii.

Avem un discurs întreg al durerii, în suferinţele, moarte şi învierea Sa. Avem toate răspunsurile pe care le căutam şi de care aveam nevoie. Replica divină pentru temerile noastre este deplină şi edificatoare.

Singura noastră dificultate care ne ameninţă este să pierdem grandoarea şi puterea demersului divin în numele şi împotriva durerii. De aceea vin anual sărbătorile de primăvară, ca să ne aducă nota veşnic proaspătă a Cuvântului ceresc, Cuvânt care continuă să ne vorbească în fiecare Paşte despre lumină şi înviere, împotriva întunericului şi a morţii. "Cu moarte pre moarte călcând şi celor din mormânturi, viaţă dăruindu-le, Hristos a înviat din morţi".

În numele durerii, Dumnezeu Se apropie de noi şi ne vorbeşte şi în această primăvară, aducându-ne bucurie, speranţă şi vindecare peste rănile şi suferinţele trupului şi ale sufletului nostru. Să-I ascultăm pledoaria până la capăt, până în lumina veşnică în care El va aşeza din nou toate lucrurile.

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565,
loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN: RO80RNCB0245036735870001
B.C.R. Alexandria

SPONSOR: ***S.C. G&G TOTAL COM. SRL***
Importator îmbrăcăminte şi încălţăminte copii
Thailanda. Tel/Fax: 021-316.08.51

SPONSOR: ***A.S.I. ROMANIA***
CONTACT: Str. Mureşului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureş, cod 547526 tel. 0265-320548;
www.asiromania.ro

Din suflet pentru suflete

-continuare-

Cidem Narcis Brâslașu
Constanța

Pe măsură ce-mi creştea părul, parcă începeam să mă regăsesc, eram mai interesantă de înfăţişarea mea. Mă măcina gândul dacă vreodată am să pot să duc o viaţă normală. O să mă căsătoresc? O să am copii? O să am propria mea familie? În acelaşi timp nu avem nicio idee despre modul în care puteam găsi un scop sau un sens în viaţă doar prin derularea existenţei de zi cu zi care se reduce la preocupările cotidiene.

De ce oare trebuie cineva să fie silit să trăiască o astfel de existenţă? Suferinţa mintală şi sufletească erau tot atât de insuportabile ca şi tortura fizică. Eram desnădăjduită datorită stării mele de neputinţă, mereu depindeam de alcineva. Doamne, ce mult îmi doream să fiu independentă, să fiu pe propriile-mi picioare, să merg singură, să ajung unde doresc... Să capăt măcar acea putere în degete cât să reuşesc să fac ceva, orice. Cu mâna stângă mă hrănesc. Cu mâna dreaptă nu pot face nimic, doar o mişc. În rest, lacrimi de disperare, teamă şi neputinţă, iată tot ceea ce puteam să adaug desnădejdei mele. Am început să-mi pun în mişcare cele mai sensibile coarde ale fiinţei mele, să solicit fiecare atom al voinţei pentru a-mi recupera cel puţin degetele. Dacă aş fi putut mişca măcar mâinile, n-aş fi fost atât de neputincioasă. N-ar mai fi trebuit să depind de biata mamă. Să mă îmbrac, să mă spăl, să scriu pe calculator şi altele. Mă gândeam la persoanele care în cadrul programului de terapie profesională, învaţă să scrie, să bată la calculator ţinând pixul sau un beţişor cu dinţii. Eu nu pot. Nu sunt în stare să fac nimic ca ei.

Din nou reveneam la lectură. Stăteam întinsă pe pat şi mama, ca de atâtea ori îmi citea. Prin ceea ce îmi citea, mi se transmitea mesajul: credinţă, nădejde şi încredere. Dar eu le alungam prin aceea că eram prea superficială. Totul mi se părea natural pentru omul obişnuit şi normal care umblă pe picioarele lui şi care se confruntă cu viaţa, cu ispita şi îndoiala. Ce pot să-mi spună mie, care sunt imobilizată într-un scaun cu rotile? Atunci îmi trec prin minte versurile:

“Plâng amarnic noaptea
Şi-mi curg lacrimi pe obraz
Nimeni nu mă mângâie
O, Doamne cât e de adevărat!
Şi eu nu pot nici măcar
Să-mi şterg lacrimile, în zadar”

Oamenii care sunt pe picioarele lor pot să mănânce, să lucreze, să facă dragoste, tot felul de lucruri. Sunt în căutarea fericirii. Dar noi? Viaţa noastră este redusă la cele mai elementare lucruri. Şi din multe puncte de vedere nici nu are rost să trăieşti. Viaţa fără un scop, fie chiar şi ceresc şi etern, fără Dumnezeu, duce la disperare. Eu nu încetez să caut sensul vieţii mele. Eu mă axez pe dezvoltarea intelectului. La naiba cu trupul, cu înfăţişarea mea. Sper şi vreau să reuşesc să găsesc un înţeles în viaţă, lăsând tinerilor şi copiilor poeziile mele, rodul străduinţei şi muncii mele grele la care părinţii mei au participat cu migală, răbdare şi devotement. La drept vorbind lucrurile trecătoare nu mă satisfac. Să fie ceva veşnic, statornic, Doamne ce pot să fac? Conceptele logice, raţionale, intelectuale erau alternative pro şi contra. Ambele par la fel de adevărate.

Obosită de atâtea frământări, pleoapele ochilor mi s-au închis. O pace adâncă m-a acoperit cu aripa ei.

Nu ştiu câte ore am dormit dar când m-am trezit, îmi spuneam: “Cidem, tu ai minte, ochi, urechi, poţi vorbi, îţi exprimi gândurile, sentimentele. Gândeşte-te la cei care sunt incapabili de orice bucurie. Sunt orbi, muţi, surzi. Lor, chiar nu le-a mai rămas nimic. Nici un argument, oricât de solitar părea, nu-mi aducea liniştea pe care mi-o căutam”.

Cred că nu voi fi niciodată în stare să mă obişnuiesc cu gândul că sunt o neputincioasă. Am oftat adânc, apoi am spus: “Cred că lucrul care mă afectează cel mai mult este că sunt neajutorată. Niciodată nu voi putea lăsa o amintire, o moştenire”. Tata, care era singur cu mine, s-a încruntat puţin, s-a apropiat de mine, mi-a luat mâinile între ale lui şi mi-a spus: “E mai important ca tu să-ţi realizezi personalitatea. Lasă ceva din tine în urmă. Vezi tu? Personalitatea nu se construieşte cu mâna. Probabil că nu vom afla niciodată “de ce”-urile necazului nostru. Vreau să cred că Dumnezeu ştie ce face şi de ce o face”.

Era în vara anului 2009. trecuse deja doi ani de la primul transplant de celule stem. Nu am obţinut mare lucru. Şi câte speranţe îmi pusesem în victorie. M-am gândit la mulţimea de lucruri ce mi s-au întâmplat de-a lungul celor doi ani incredibili. Făcând istoricul vieţii mele spirituale, am găsit că ea constă în principal din mai puţine suişuri şi mai multe coborâşuri fantastice. Dependenţa era marea mea dramă care-mi provoca despresie nervoasă şi autocompasiune. M-am izolat de realitate şi trăiesc din puţinele amintiri. Ce amintiri?...

Din cauza transportului de zi cu zi nu mi-am putut continua studiile. Nu am o facultate, n-am posibilitatea prin care să-mi aduc contribuţia faţă de societate. Şi dacă la noi în ţară ar fi fost cursuri superioare cu interpretare orală ca şi în alte ţări, poate mai aveam o şansă pentru că Dumnezeu m-a înzestrat cu o memorie bună. Deci, Dumnezeu tot m-a binecuvântat cu ceva şi am făgăduinţa lui că nu îmi va da să port mai mult decât pot îndura.

Mama mea cred că este mahomedană

>>> continuare în pagina 9

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

A doua şansă la fericire

Cristi Răceală

Vestea bună este că speranţa n-a murit. Acum, în preajma sărbătorii Paştelui, creştinătatea îşi aminteşte de cel mai trist moment al istoriei dar care este în acelaşi timp şi cel mai frumos, mai plăcut de povestit şi mai măreţ dintre toate evenimentele care s-au petrecut vreodată pe pământ.

...

Atunci când primii noştri părinţi au păcătuit, Isus le-a promis că va muri pentru ei. De Paşti ne amintim de faptul că Isus Hristos Şi-a împlinit promisiunea. Dar mai este un lucru pe care ar trebui să ni-l aducem aminte în fiecare zi, nu doar în preajma Paştelui: acelaşi Isus, a promis că Se va întoarce ca să ne ducă în Edenul pierdut, în Împărăţia lui Dumnezeu unde se vorbeşte o limbă care nu cunoaşte cuvinte ca *moarte, durere, teamă, singurătate, suferinţă*. Şi dacă Isus Şi-a împlinit prima promisiune, nu va face la fel şi cu a doua?

...

El a promis că se va întoarce să ne elibereze de suferinţă şi moarte pentru veşnicie. Crezi tu lucrul acesta? Aştepţi tu întoarcerea Lui? Atunci învaţă lecţiile suferinţei, clădindu-ţi astfel un caracter după voia lui Dumnezeu.

...

Şi nu uita: Isus a suferit pe cruce pentru ca tu să nu fii nevoit să suferi veşnic; Isus a simţit durerea pricinuită de bice pentru ca tu să poţi avea speranţă; Isus a fost despărţit de Tatăl pentru ca tu să nu te mai simţi niciodată singur; Isus a murit pentru ca tu să poţi avea viaţă veşnică; Isus Se va întoarce să-ţi ofere un viitor glorios pentru ca tu să poţi uita trecutul atât de dureros.

Era una din zilele veşnicei primăveri. Întreaga natură se desfăta în razele blânde care scăldau pământul. Păsările începuseră deja repetiţia pentru concertul pe care aveau să-l ofere ca mulţumire lui Dumnezeu la sfârşitul zilei. Era o delectare să te plimbi prin natură într-un astfel de cadru. O doamnă, furată de peisaj, sorbea cu nesaţ priveliştea încântătoarei grădini prin care mergea agale. Florile divers colorate, dansând pe ritmul lent al adierii vântului, ofereau un spectacol atât de frumos încât cu greu ne putem imagina plăcerea pe care o poate simţi cineva urmărindu-le, dacă n-a trăit o astfel de experienţă. Cărarea era străjuită de tot felul de pomi fructiferi care purtau pe crengile lor fructe gustoase şi plăcute la privit. Susurul blând al pârâiaşului zglobiu care curgea nu departe de poteca umblată de doamna aceasta oferea un cadru excelent pentru meditaţie. Deşi mai mersese pe cărarea aceea şi mai văzuse florile şi copacii, mai ascultase pârâul curgând şi cântecul minunat al păsărilor, această femeie păşea la fel de impresionată şi copleşită de splendoarea atmosferei ca prima dată. Acesta este motivul pentru care nici nu şi-a dat seama că undeva, la o întâlnire de drumuri, se despărţise de soţul ei. Se gândea la frumuseţea creaţiei lui Dumnezeu şi la privilegiul pe care îl avea de a beneficia de binecuvântările pe care El, Creatorul, le revărsase peste a treia planetă de la soare.

Pe când se gândea la motivul pentru care Dumnezeu interzisese rasei umane să consume un anumit fruct, femeia auzi în spatele ei o voce. Nu, nu era soţul ei. Cine putea să fie?! Întrebarea care-i fusese adresată stârnea şi mai multă curiozitate: „Oare… a zis Dumnezeu să nu mâncaţi fructele acestui pom? Dacă da, care este motivul unei astfel de interdicţii?” Întrebarea aceasta răsună ca un ecou al gândurilor ei. Răspunsul părea simplu, dar nesatisfăcător: „Dumnezeu ne-a interzis să mâncăm din acest pom ca să nu murim”. Şarpele însă avea un alt răspuns: „Nu, nu veţi muri… Dumnezeu vrea doar să vă ţină pe loc, să nu mai creşteţi. Aceste fructe sunt deosebite de celelalte pentru că te pot ajuta să *evoluezi*, să ajungi ca Dumnezeu, cunoscând binele şi răul”. Fără să stea prea mult pe gânduri, Eva rupse un fruct şi l-a mâncat. Nimic deosebit nu s-a întâmplat şi, în mod sigur nu era moartă. Cu braţul plin de fructe adunate din pomul cunoştinţei ea l-a găsit pe Adam şi i-a spus ce făcuse. Atunci când şi el a mâncat din fruct au ajuns să cunoască răul, teama şi suferinţa.

Ai probleme? Ai necazuri? Eşti bolnav? Te simţi singur? Căutarea ta după fericire este zadarnică? Motivul pentru care ai răspuns afirmativ la cel puţin una dintre aceste întrebări este complex. Am să-ţi prezint însă, dragă cititorule, numai două aspecte ale lui.

În primul rând, e vina primilor părinţi. Consecinţele neascultării lor sunt cunoscute în profunzimea lor doar de către Dumnezeu. Adam şi Eva sunt responsabili pentru intrarea păcatului în lume şi a consecinţelor lui: teama, invidia, ura, boala, suferinţa, singurătatea, moartea etc. Acestea sunt consecinţele combinaţiei dintre neascultare şi har. Deşi omul trebuia să moară chiar în ziua în care a mâncat din fructul oprit, fiind astfel scutit de orice suferinţă şi de singurătate, Dumnezeu i-a oferit o nouă şansă. Însă această a doua şansă are un preţ, iar preţul acesta este plătit doar în parte de om – restul a fost plătit de Dumnezeu Însuşi. Sunt două motive pentru care a doua şansă este oferită împreună cu durere

>>> continuare în pagina 5

>>> continuare din pagina 4

şi regret: Primul motiv este acela că orice acţiune are consecinţe. Omul n-a ascultat de Creatorul său şi consecinţele acestei neascultări pot fi observate cu uşurinţă oriunde neam uita. Al doilea motiv este nevoia omului păcătos de a-şi construi un caracter după voia lui Dumnezeu. Înainte de căderea în păcat, omul nu avea nevoie să cunoască durerea, pentru că Dumnezeu îl crease desăvârşit. Însă, în condiţiile păcatului, avem nevoie să învăţăm umilinţa, răbdarea, compasiunea, dreptatea, dragostea faţă de aproapele, credinţa, speranţa, ascultarea, recunoştinţa, facerea de bine şi bucuria iar aceste lucruri nu pot fi învăţate decât atunci când trecem prin suferinţă. Iată ce scria Iacov despre lucrul acesta: „Fraţii mei, să priviţi ca o mare *bucurie* când treceţi prin felurite încercări, ca unii care ştiţi că încercarea credinţei voastre lucrează *răbdare*" (Iacov 1:2-3). Tu ai învăţat ceva din încercările prin care ai trecut?

În al doilea rând, este vina noastră, a fiecăruia dintre noi. Pentru că am vrut să „ne dăm mari" sau pentru că n-am ascultat de alţii (părinţi, profesori, prieteni etc.) am făcut anumite lucruri care au avut drept consecinţă suferinţă şi durere.

Vestea bună este că speranţa n-a murit. Acum, în preajma sărbătorii Paştelui, creştinătatea îşi aminteşte de cel mai trist moment al istoriei dar care este în acelaşi timp şi cel mai frumos, mai plăcut de povestit şi mai măreţ dintre toate evenimentele care s-au petrecut vreodată pe pământ.

Era ziua pregătirii. Mulţimea de oameni care se revărsase odată cu zorii în curtea prefecturii l-a luat pe Pilat prin surprindere. Tot felul de oameni din toate clasele sociale făceau gălăgie, încercând să afle motivul pentru care se aflau acolo. Printre ei se numărau oameni cu vază din popor, îmbrăcaţi în haine deosebite, care indicau statutul lor. Prefectul era obişnuit să îi primească în audienţă cu tot felul de probleme. Faptul că era vineri dădea greutate acestei vizite neaşteptate din partea preoţilor evrei, pentru că în această zi ei se pregăteau, de obicei, pentru Şabat. Surpriza era şi mai mare dacă te gândeai că în aceeaşi zi era şi Paştele. Era deci o problemă urgentă şi serioasă: evreii aveau un Acuzat pe care voiau să-L condamne la moarte, dar nu puteau face lucrul acesta fără acordul prefectului.

Acuzaţia era dublă: în primul rând, Omul Acesta pretindea că este Fiu de Dumnezeu, îndumnezeindu-se în felul acesta. Legea lor, a evreilor, cerea moartea oricărui om care rostea o astfel de hulă. În al doilea rând, Pârâtul Se declarase împărat, titlu care putea fi acordat doar Cezarului. Prin această afirma-

ţie Domnul Isus Hristos submina autoritatea Romei, căzând astfel sub incidenţa legii imperiale care cerea moartea celor care se răzvrăteau împotriva stăpânirii romane. În urma unui proces care a durat foarte puţin, Pilat Îl declară nevinovat pe Isus, spre surprinderea şi nemulţumirea iudeilor. Pentru că acuzatorii insistă ca Isus să fie pedepsit, Pilat porunceşte să fie bătut cu biciul. Durerea pe care a simţit-o Isus atunci poate fi cu greu exprimată în cuvinte. Şi, ca şi când n-ar fi fost destul, L-au pus să-Şi care singur crucea. Obosit, simţind încă loviturile de bici, Isus a purtat singur crucea aceea mare şi grea, până când, epuizat, a căzut sub povară şi nu S-a mai putut ridica. După ce a străbătut străzile Oraşului Păcii, convoiul ruşinii şi-al morţii s-a oprit pe Dealul Căpăţânii. Soldaţii romani, grăbiţi să-şi facă treaba, i-au întins pe cei trei condamnaţi pe cruce. Doi dintre ei s-au luptat cât au putut sperând că se pot elibera, dar Isus a întins, în tăcere, mâinile acelea care făcuseră atâta bine până atunci, ca să fie ţintuite pe cruce.

Nu cred că era ceva care să nu-L doară pe Isus: spatele Îi era brăzdat de rănile biciului, mâinile şi picioarele străpunse de cuie, fruntea încununată cu spini. Inima-I era sfâşiată de durerea despărţirii de Tatăl, sufletul îngrozit de gândul că nu va ieşi din mormânt. Întrebarea rostită în agonie, *Eloi, Eloi, Lama Sabactani? (Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?)* găseşte răspuns peste veacuri: pentru ca tu şi cu mine să nu ne mai simţim niciodată singuri, pentru ca eu şi cu tine să nu aflăm niciodată ce-nseamnă să fii despărţit de Dumnezeu. Înainte de a citi mai departe, ia-ţi un timp, dragul meu cititor, ca să meditezi la acele momente, să îţi imaginezi durerea pe care a simţit-o Isus, singurătatea Lui, suferinţa pe care a purtat-o – petrece măcar câteva clipe gândindu-te la ce s-a întâmplat în Vinerea Mare…

Acum întreabă-te *de ce?!* De ce a fost nevoie ca Fiul lui Dumnezeu, Acela prin care au fost făcute toate lucrurile (Ioan 1:3), să treacă printr-o astfel de experienţă? Răspunsul e amplu, dar vreau să prezint în continuare două dintre aspectele lui:

În primul rând, în momentul în care Isus Hristos murea pe dealul Golgotei, Dumnezeu ierta păcatul întregii omeniri. Păcatul primilor părinţi putea fi şters din cartea de aducere aminte a lui Dumnezeu, acel păcat care a adus în lume durere, suferinţă, teamă şi moarte. În virtutea ispăşirii făcute de Isus pe cruce, nu doar păcatul, ci şi consecinţele lui puteau fi şterse. Aşa

>>> continuare în pagina 8

A înviat sau nu?

Teoria leşinului: „Nu a fost vorba de nici o înviere”

Liz – (intră sărind, înfăşurată din cap până în picioare ca şi o mumie, inclusiv braţele) Debaraua este chiar aici.

Amy – (o urmează având în mâini fâşii de pânză) Ascultă, nu sunt sigură că vreau să facem acest lucru.

Liz – Am ştiut că vei încerca să ieşi din joc.

Amy – Nu încerc să ies din nici un joc.

Liz – Ţi-e teamă că eu voi avea succes şi că vei pierde pariul.

Amy – Nu despre asta este vorba. Am citit mult despre acest subiect şi nu este nici o posibilitate ca …

Liz – … Îţi este pur şi simplu teamă că eu voi dovedi teoria LEŞINULUI şi că va trebui să încetezi să mai mergi la biserică.

Amy – Teoria LEŞINULUI?

Liz – Da. Voi creştinii aţi înţeles totul greşit. Isus nu a murit cu adevărat pe cruce. El doar a leşinat. Îţi voi arăta cum anume S-a trezit Isus din leşin în aerul rece din mormânt şi cum a scăpat din acesta.

Amy – Nu ai nici o idee despre ce s-a întâmplat.

Liz – Avem un pariu, sau nu?

Amy – Ei bine, avem. Dacă demonstrezi că Isus nu a înviat din morţi …

Liz - Nu vei mai merge la biserică.

Amy – Nu ar mai fi nici un motiv ca să mai merg la biserică. Dacă Isus nu a înviat din morţi, nici eu nu voi învia. De ce să mai vreau să merg la o biserică în care să mă închin unui Dumnezeu care m-a minţit?

Liz – Bun. Atunci, să-i dăm bătaie. (sare)

Amy – Aşteaptă.

Liz – (se opreşte) Ce?

Amy – Vreau ca ŞI TU să fii în cunoştinţă de cauză despre partea TA din pariu.

Liz – Nu este nici o şansă ca eu să pierd!

Amy – (îşi încrucişează braţele)

Liz – Bine! Dacă pierd, promit să merg cu tine la biserică. Acum, hai să mergem la mormânt. (sare)

Amy – Aşteaptă.

Liz – Acum ce mai e?!

Amy – O debara nu este un mormânt.

Liz – Oh, acum începi să îmi pui beţe în roate.

Amy – Ei bine. Voi lăsa ca lucrurile să decurgă aşa cum vrei tu. Dacă eşti gata să îndeplineşti toate celelalte condiţii ale înmormântării, voi pretinde că debaraua este un mormânt atunci când uşa este închisă şi sigilată.

Liz – Doar nu vrei să sigilezi uşa de la debara, în timp ce eu sunt înăuntru, nu?

Amy – Păi, acesta este planul. Ştii, de fapt, mormântul era sigilat.

Liz – Stai puţin. Dacă sigilezi uşa, voi rămâne fără aer în câteva ore.

Amy – Nu ar trebui să îţi ia prea mult ca să scapi.

Liz – Însă ai spus că Isus a stat în mormânt pentru trei zile.

Amy – Este adevărat.

Liz – Asta înseamnă că şi El trebuie să fi rămas fără aer în câteva ore.

Amy – Poate că a durat chiar mai puţin decât atât.

Liz – Ce vrei să spui?

Amy – Martorii oculari spun că oamenii trebuia să se aplece ca să poată intra în mormânt. Acest lucru înseamnă că mormântul era probabil mai mic decât această debara.

Liz – Ascultă, poate că ar trebui să stai pe aproape până când eu reuşesc să ies, bine?

Amy – De ce?

Liz – Ei bine, dacă nu pot să dau jos fâşiile acesta de pe mine până când rămân fără aer?

Amy – (merge spre debara) Fii fără grijă. Vei avea un mare avantaj în mormânt, faţă de Isus.

Liz – (o urmează, sărind) Cum adică?

Amy – Ei bine, mai întâi, nu te voi biciui până când spatele îţi va arăta ca o carne tocată, şi nici nu te voi plesni peste faţă, sau să îţi smulg barba din rădăcini, ori să te înjunghii în inimă.

Liz – I-au făcut toate astea lui Isus?

Amy – Asta spun martorii oculari.

Liz – Ascultă. Doar nu vei vrea să …

Amy – Nu! Sigur că nu! Şi, spre deosebire de Isus, vei putea să îţi foloseşti pe deplin braţele.

Liz – (se opreşte) Adică vrei să spui că Isus nu putea să îşi folosească mâinile?

Amy – (se opreşte) Nu.

Liz – De ce nu?

Amy – Piroanele care au trecut prin încheieturile de la palmele lui Isus probabil că au distrus nervii şi I-au

>>> continuare în pagina 14

Stresul şi remedii ale acestuia

-Stresul și încrederea... pe termen lung-

-continuare-

Articol semnat de **Mârzac Diana - Maria**
Asistent Director Fundaţia Alinare

De la început...

Încrederea presupune un risc - oferi încredere dar nu înseamnă că vei primi încredere. Primeşti încredere, dar nu înseamnă că nu vei greşi niciodată... Cu toate acestea încrederea se bazează, ca şi dragostea, pe nişte principii morale.

Nu poate da nimeni o reţetă perfectă a ceea ce ar trebui să însemne şi cum ar trebui să se reacţioneze în anumite situaţii, însă un lucru e sigur: încrederea este un dar, şi trebuie apreciat ca atare.

Există câteva obstacole care ne lipsesc de bucuria unei vieţi trăite cu încredere şi pe care le vom enumera pe scurt:

- individualismul – ideea de bază este că nu ne descurcăm în orice situaţie de unii singuri, că avem nevoie de cei din jur. Am fost creaţi să vieţuim în armonie, să ne ajutăm unii pe alţii să construim o viaţă frumoasă.

- supraaprecierea sau subaprecierea celorlalţi – nu suntem nici mai prejos nici mai presus decât alţii. Suntem asemănători şi totuşi suntem deosebiţi, unici. Să ne imaginăm un lan de grâu stropit pe ici pe colo cu flori de mac. Şi acum să comparăm privind în ansamblul peisajului, cele două plante. Vom ajunge la concluzia că nu putem face o comparaţie între termeni care sunt în esenţă diferiţi atât ca formă cât şi ca funcţie. Valoarea fiecăruia dintre noi depinde de relaţia personală pe care o avem cu Dumnezeu şi de relaţia pe care o dezvoltăm cu ceilalţi. Încrederea se bazează pe această valoare.

"Important este nu ceea ce ți se întâmplă, ci felul în care reacționezi"

- arată-mi care sunt prietenii tăi, ca să îţi spun cine eşti - deşi nu sunt în totalitate de acord, trebuie să admitem că în firea noastră există nevoia de a ne adapta la cercul de prieteni şi la comportamentul pe care îl afișează, astfel că ar fi recomandat să fim atenți ca ceilalţi să nu ne deformeze imaginea despre viaţă şi ca relația cu ceilalți să fie constructivă

- frica - teama de a pierde este una dintre cele mai dificile şi greu de trecut teste ale vieţii, însă adevărata încredere şi dragoste va lăsa celuilalt libertatea de care are nevoie pentru a gândi şi acţiona liber, în ciuda luptei din interior. Un text binecunoscut din Scriptură spune „în dragoste nu este frică"; acelaşi lucru este valabil şi într-o relaţie bazată pe încredere.

- O altă capcană o reprezintă atitudinea de tipul "eu-nu-o-să-vorbesc-în-public-pentru-că-nu-am încredere-în-mine-şi-aştept-până-când-voi-avea-încredere-în-mine,-apoi-o-să-vorbesc". Încrederea se dezvoltă; nu există pastile minune. Trebuie doar să îndrăznim mai mult, dar cu tact. Dacă ne ajută la ceva, am putea să ne gândim la faptul că 90% dintre cei din jurul nostru suferă de acelaşi sindrom.

- lipsa de onestitate - să ne ținem întotdeauna promisiunile, să fim punctuali, să nu ascultăm bârfele şi să nu minţim. Minciunile „albe" sau „nevinovate" cum le numesc unii, slăbesc cel mai mult încrederea.

- rigiditatea - nu toată lumea are acelaşi set de valori cu al nostru, să fim toleranți cu cei din jur şi ei se vor bucura de încrederea noastră, în timp ce o vom primi la rândul nostru pe a lor.

Încrederea se învaţă din experienţă... Începe încă din copilărie şi ne urmează toată viaţa; ne afectează toate deciziile, ne poate crea diverse conjuncturi, uneori formidabile - dacă încrederea există - şi asemeni unei grădini cu flori frumoase, are nevoie în permanență de îngrijire. Încrederea zidește pe calități, în ciuda defectelor.

Un nou început nu se referă la a oferi încredere la infinit aceleiaşi persoane care în mod repetat şi voit ne înşeală... un nou început se referă la atitudinea noastră vizavi de cei din jurul nostru, în general, dispoziţia de a oferi în fiecare zi încredere celor din jur, aşa cum Dumnezeu ne-o oferă nouă.

Când cei din jur nu sunt de ajuns...

Există totuși posibilitatea să nu găsim în jurul nostru persoane de încredere în anumite situații. De exemplu o persoană care aderă la o anumită credință, care își propune să urmeze o carieră împotriva dorințelor familiei, sau o persoană cu anumite nevoi speciale, trebuie să dea dovadă de o încredere de sine foarte

>>> continuare în pagina 8

>>> continuare din pagina 7

dezvoltată, să poată lua decizii importante, chiar dacă cei apropiați nu îi sunt alături. Respingerile, dezamăgirile și eșecurile fac parte din viața noastră și trebuie să găsim o cale pentru a le învinge.

Am citit o povestire despre un incendiu produs într-una din locuințele unei suburbii din Rusia. Un bloc cu patru etaje era în flăcări. În timp ce mulțimea s-a strâns agitată în fața blocului, figura unui copil a apărut la geamul unuia dintre apartamentele blocului. Era speriat și plângea. Vecinii l-au rugat să sară, cu promisiunea că nu i se va întâmpla nimic, pentru că va fi prins, însă fără efect. Copilul căuta cu privirea în mulțime. La un moment dat, un bărbat palid, cu glasul răgușit, s-a dus până în dreptul ferestrei și a strigat cu fermitate să se arunce imediat în brațele sale! Copilul nu a mai plâns, cu un zâmbet bărbătesc s-a urcat cu picioruşele pe tocul ferestrei și dintr-o săritură a ajuns în brațele acelui om. O viață a fost salvată datorită acestui om. Ce dovadă de încredere! Cine este el? Tatăl lui!

Contează în cine ne punem încrederea. Tatăl nostru ceresc ne poartă de grijă și veghează în fiecare clipă asupra noastră. Dacă îngăduie anumite situații nefavorabile, este pentru că are o lecție pe care vrea să o învățăm.

Rugăciunea este modalitatea de a ne întări încrederea și de a dezvolta acea relație de credință și pace, indiferent de împrejurare. Ajungem să avem discernământ în raporturile cu cei din jur, învățăm să rezolvăm problemele, conflictele, să comunicăm, să trăim optimist, însă cu o părere realistă, echilibrată despre viață.

Deși nu putem transmite încrederea noastră altora, totuși prin caracterul și comportamentul nostru putem influența și pe alții să dezvolte această atitudine.

Încredere, fermitate, hotărâre, decizie, sunt atitudini care nu strică, ci fortifică caracterul.

Unii munți din viața noastră trebuie trecuți mai întâi prin credinţă şi mai apoi cu picioarele.

Credinţa şi încrederea sunt strîns legate una de alta, pentru că ambele implică devotament sau sprijin prin dezvoltarea unei relaţii.

Totul poate începe cu un zâmbet, o vorbă mai domoală, o privire înţelegătoare, credinţă fermă şi standarde proprii (nu ale altora).

Deşi acest subiect, ca multe altele, este inepuizabil, vă doresc ca în acest început de primăvară pe care Dumnezeu ni-l oferă, să ne bucurăm deplin de florile atît de preţuite ale iubirii, încrederii, răbdării şi iertării, pe care El ni le dăruieşte, ca să le împărtăşim cu ceilalţi.

-va urma-

...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::...

>>> continuare din pagina 5

cum păcatul lui Adam a adus suferinţă şi moarte, jertfa lui Hristos aduce bucurie şi viaţă (Romani 5:19). În locul durerii Dumnezeu promite pace, în locul suferinţei promite fericire, în locul fricii El oferă iubire şi-n locul morţii ne-a dat în dar viaţa veşnică. Însă, aşa cum a fost nevoie de câteva mii de ani pentru ca rezultatul neascultării să poată fi văzut şi înţeles, în acelaşi fel era nevoie să treacă un timp pentru ca oamenii să înţeleagă şi să accepte darul lui Dumnezeu, pentru ca păcatul şi consecinţele lui să fie eradicate din univers.

În al doilea rând, pe crucea disprețuită de toți, Dumnezeu declara iubire întregii omeniri, şi mie şi ţie, o iubire care ne cheamă înapoi, în Paradisul pierdut, o dragoste care oferă o a doua şansă la fericire. După cum suferinţa a venit peste noi ca o consecinţă a alegerilor greşite pe care le-am făcut, tot aşa viaţa veşnică poate fi şi pentru noi, dacă alegem să-L iubim şi noi pe Dumnezeu.

Atunci când primii noştri părinţi au păcătuit, Isus le-a promis că va muri pentru ei. De Paşti ne amintim de faptul că Isus Hristos Şi-a împlinit promisiunea. Dar mai este un lucru pe care ar trebui să ni-l aducem aminte în fiecare zi, nu doar în preajma Paştelui: acelaşi Isus, a promis că Se va întoarce ca să ne ducă în Edenul pierdut, în Împărăţia lui Dumnezeu unde se vorbeşte o limbă care nu cunoaşte cuvinte ca *moarte, durere, teamă, singurătate, suferinţă*. Şi dacă Isus Şi-a împlinit prima promisiune, nu va face la fel şi cu a doua?

Suferinţa este una dintre consecinţele păcatului. Isus Hristos a suferit pe cruce pentru noi şi a murit pentru ca noi să putem avea încă o şansă de-a fi fericiţi. El a promis că se va întoarce să ne elibereze de suferinţă şi moarte pentru veşnicie. Crezi tu lucrul acesta? Aştepţi tu întoarcerea Lui? Atunci învaţă lecţiile suferinţei, clădindu-ţi astfel un caracter după

voia lui Dumnezeu. Îţi doresc să ai parte de experienţa despre care vorbeşte Pavel în 2 Corinteni 4:7-18. Şi nu uita: Isus a suferit pe cruce pentru ca tu să nu fii nevoit să suferi veşnic; Isus a simţit durerea pricinuită de bice pentru ca tu să poţi avea speranţă; Isus a fost despărţit de Tatăl pentru ca tu să nu te mai simţi niciodată singur; Isus a murit pentru ca tu să poţi avea viaţă veşnică; Isus Se va întoarce să-ţi ofere un viitor glorios pentru ca tu să poţi uita trecutul atât de dureros.

Alege astăzi a doua şansă la fericire pe care El ţi-o oferă!

-sfârşit-

>>> continuare din pagina 3

desăvârşită. În afară de faptul că citeşte Biblia, a fost şi la Mecca, iar în discuţiile noastre despre crez şi credinţă, foarte des îmi povestea despre suveranitatea lui Dumnezeu. Era într-adevăr o doctrină de îţi oferea siguranţă. Lumina lui îmi inunda intelectul şi mintea mea, îmi lumina duhul şi propria fiinţă. N-aş fi sinceră dacă n-aş recunoaşte că încă mai aveam ceva îndoieli, nedumeriri….

După învăţătura pe care o primeam de la mama, scaunul cu rotile pe care îl uram, contituie un instrument de bucurie în viaţa mea şi trebuia să fiu recunoscătoare lui Dumnezeu? Totuşi, puteam să-L mulţumesc pe Dumnezeu cu voinţa mea, dacă nu cu sentimentele mele.

Cred că am început să văd adevărul destul de târziu. Nu este suficient pentru mine să mă împac cu handicapul meu care-mi provoacă atâta suferinţă. Faptul că sunt singură şi cu dizabilităţi mă face mai conştientă de dependenţa mea faţă de părinţii mei care sunt şi în vârstă şi bolnavi. Se pune sau mai bine zis, îmi pun problema zilei de mâine. La început, lumea s-a învârtit în jurul meu. M-am bucurat de atenţia şi de lucrurile pe care mi le-au făcut. Nu voi uita binefacerile binevoitorilor mei şi mă voi ruga întreaga viaţă pentru ei. Dar acum am început să văd viitorul cu teamă şi îngrijorare. Acest lucru se vede clar în poeziile pe care le-am scris în această perioadă.

În vara anului 2009 viaţa mea a avut parte de dimensiuni interesante. Acest lucru m-a determinat să încerc să accept rolul meu singular fără amărăciune şi fără depresii. Am participat la câteva petreceri şi chiar am fost domnişoară de onoare la căsătoria verişoarei mele Irina cu Elvis.

Totuşi, în adâncul sufletului meu, doream în secret ca omul potrivit să apară, omul care să se împace cu handicapul şi cu scaunul meu. Mulţi dintre prietenii mei s-au căsătorit sau au prieteni şi urmează să se căsătorească. Interesele lor erau diferite, erau preocupaţi de găsirea unei locuinţe, de întemeierea unei familii, numai aveau timp să se implice în viaţa mea. Eu, umblam din clinică în clinică în căutarea vindecării. Deseori mă întrebam dacă Dumnezeu îmi va aduce vreodată în viaţă un om capabil să mă iubească şi care să dorească să-şi petreacă viaţa cu mine. Aş putea fi vreodată fericită singură? N-am trecut prin destule necazuri? Mă va pune Dumnezeu în continuare la încercări lăsându-mă singură întreaga viaţă?...

Aceste întrebări îmi sporeau nesiguranţa emoţională şi sentimentul de singurătate mă copleşea. Doamne, mă rugam, adu-mi te rog pe cineva în viaţa mea ca să umplu acest gol!

O altă bucurie a acelei veri a fost când am fost acceptată ca membră a Uniunii Scriitorilor din Crimeea şi am primit legitimaţia care oficia acest act. Tot în anul 2009 mi-a apărut al X-lea volum de poezii în limba tătară intitulat “Sizlerge Selam” (Salutări vouă), volum scris în timpul şederii mele în China. Mulţi tineri ignoră realitatea. Poate şi eu mă aflu printre ei. Pentru aceste bucurii ar trebui să fiu recunoscătoare lui Dumnezeu. Suferinţa şi durerea care nu se mai sfârşeau fuseseră ingredientele care m-au ajutat să mă maturizez emoţional, mental chiar şi spiritual. Deveneam încrezătoare, având încredere în Domnul pentru nevoile mele fizice şi emoţionale. Toate aceste experienţe găseau expresia vizibilă în arta mea, artă care să mă ajute să-mi câştig independenţa şi ceva bani, eveniment esenţial în viaţa mea.

Colaboram de mulţi ani cu presa UDTTMR - “Karadeniz”, “Caş”, cu revista “Împreună” editată de Teleorman, iar acum eram solicitată să colaborez la revistele “Oglinda literară”, “Carmina Balcanica” revistă de cultură, spiritualitate, şi revista “Kalgay” din Crimeea. Mai colaborez cu revista “Mesaj Litarar XVI-XVII”, Asociaţia Culturală UNESCO Iulia Haşdeu.

Toate aceste posibilităţi au contribuit la lărgirea orizontului meu şi pentru a-mi deschide alte uşi. Mă gândesc că tinerii nu iau aminte întotdeauna de experienţa mea, ei învaţă pe pielea lor. Aş fi bucuroasă dacă cineva ar învăţa ceva din experienţa mea şi nu va trebui să treacă prin amărăciunea lecţiilor de suferinţă pe care le-am avut eu de înfruntat. N-aş fi făcut 13 intervenţii chirurgicale pentru a merge pe picioare.

Am trecut printr-o mulţime de evenimente în viaţa mea care au avut drept scot cultivarea caracterului meu, reflectarea calităţilor. Am înţeles că înţelepciunea înseamnă a te încrede în Dumnezeu şi nu a întreba: “De ce, Dumnezeule? De ce tocmai mie?”. El îmi controlează întreaga viaţă şi este constant, iubitor pentru veşnicie.

În timp ce scriu aceste rânduri, este jumătatea anului 2010. în scaunul meu cu rotile, mintea mea rătăceşte în trecut. Zăresc feţele familiare ale celor dragi şi ale puţinilor prieteni, oameni care s-au străduit să mă îndrepte şi să mă modeleze, să-mi facă viaţa accesibilă.

Fetiţa emotivă care tresărea la fiecare situaţie nou apărută, a crescut, devenind o fată matură, demnă, ambiţioasă şi respectuoasă.

Pentru râsetele şi lacrimile, pentru veselie şi durere, pentru nopţile nedormite, pentru multele, foarte multele sacrificii ale părinţilor mei, nu pot decât să-L laud pe bunul Dumnezeu. În aceste rânduri autobiografice de neuitat am încercat să descriu fiecare pas al luptei mele de acceptare şi adaptare la acest handicap şi căutarea mea disperată, înverşunată a unui sens în viaţă.

-sfârşit-

N.R. În vara anului 2010, Cidem, împreună cu părinții, au mai făcut un „stagiu” de recuperare la o Clinică Internațională de Recuperare din Ucraina, însă cu aceleași rezultate nesatisfăcătoare.

Continuă să scrie, să-și pună întrebări și să găsească sprijin și putere în Dumnezeu și în părinți. Ești extraordinară Cidem! Mulțumim că ne-ai făcut părtași la frământările și bucuriile tale!

Talentul... Creatia ta

PRIMĂVARA NE OFERĂ PAȘTELE

Primăvară, când tu mereu la noi vii,
Omul știe cu bucurie că Paștele va veni
Cu bucurie în suflet merge la biserică,
Și Ție Isuse cântările Ți le oferă.

Isuse, viața Ta pentru noi Ți-ai dat,
Dar nu toți oamenii Te-au respectat,
Unii înjură biserica, chiar Numele Tău,
Nepăsându-le că-Ți fac un mare rău.

Oamenii înroșesc ouă, ba le și încondeiază,
Dar pentru unii Paștele distracție înseamnă,
Le pasă doar de mâncare și băutură,
Pentru ei asta înseamnă o viață bună.

O viață bună avem alături de Dumnezeu,
Dacă vom ține cont mereu de sfatul Său,
Iar când suntem la greu și tare supărați
De lângă Dumnezeu noi suntem plecați.

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos (Argeș)

SE SĂRBĂTOREA PAȘTELE

Se sărbătorea în Israel
Paștele.
Iar toți strigau
la moarte cu El
Isuse ce Ți-a oferit
pământul pe care l-ai
creat?
Ți-a oferit lemn pentru
cruce și fier pentru cuie.
Isuse, omul pe care l-ai
Creat, pe lemn Te-a
atârnat.
Ca să mori în chinuri
grele pentru al lumii
amar și greu păcat.
Dar ai înviat!
Și ești în cer.
Ah Isuse, Împărat al
slăvilor cerești și
noi am fost acei care
Te-am răstignit.
De aceea venim acum smeriți
ca să ne cerem iertare.
Căci vrem să ne mantui și să
ne ierți de ale noastre
păcate murdare.
Ca odată în slăviile cerești
Isus să fim la dreapta Ta.

Mariana Lucuța
Recaș (Timiș)

IUBIRE OARBĂ

Simt că te voi iubi
Întotdeauna
Și totdeauna
îți voi împlini
misterioasele dorințe.

Mi se întâmplă uneori
Să-mi fie sete de tine.
Alerg ca o oarbă
în speranța
Luminii.

Uneori te întâlnesc
în drumul meu prăpăstios
te recunosc
Dar îmi e teamă
De prea mult bine.

Nu am dreptul
îmi zic, la o fericire
atât de adâncă
mi-e teamă
Că aripile ei
Vor începe să bată.

Știu de ce mă tem...
De o mare nefericire
Nu aș putea
Înfrunta-o niciodată...

Elena Cernega Serghei

ISUS MARELE MEDIC

Isus trecea prin Ierihon
Iar lângă drum cerșea un orb
Auzind forfotă mare,
A întrebat ce este oare?

Oamenii atunci i-au spus
Că pe-aici trece Isus,
El nu se mai stăpânea
Pe Isus tare-L striga!

Isus flul lui David ai milă de mine,
Și Te rog nu mă lăsa!
Isus S-a apropiat
Cu glas blând l-a întrebat,
Ce vrei să-ți fac?

Doamne, vreau vederea mea!
Isus i-a zis:
Iată vederea ți-ai dobândit
Credința ta te-a mântuit.

El după Isus mergea,
Că din inimă-L iubea
Tot norodu-n glasul său
Îl slăvea pe Dumnezeu!

Șuteu Magda
Sighișoara

NE-AM ÎNDRĂGOSTIT

Dedicată pentru fam. **Dragu**
(Ana Maria, Mirela & George)

Ne-am îndrăgostit de Mântuitor
Cu rugăciunea ne înălțăm în zbor
Curajul ne întărește
Credința, sufletul oțelește.

Ne luminează bucuria
Ea aduce fericirea
Fața omului strălucește
Sufletul se veselește.

Razele Duhului Sfânt
Încălzesc pe cel fericit
Dragostea mută munții
Credința înmulțește talanții.

Inima plină de bucurie este
Iată, Dumnezeu e dragoste,
Drumul omului călăuzește
El, Tatălui Creator mulțumește.

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

SUS PE CRUCE

Sus pe cruce la Golgota.
Doamne trupul Ți-ai jertfit.
Sângele Tău sfânt a picurat
Pentru al lumii păcat.
Chiar și pe muribundul păcătos
Ce pe Tine Te prigonea
Și pe el l-ai iertat,
pentru al său păcat
Doamne, numai suferință Ți-am adus
De când maica ta pe pământ
Te-a adus.
În casele noastre nu era loc
Să Se nască al nostru Mântuitor,
Tu cu pâine și cu pește
ne hrăneai și ți de boli ne vindecai.
Iar noi ca răsplată
Pentru măreața Ta faptă,
Pe 30 de arginți Te-am vândut.
Și pe cruce Te-am răstignit
Dar după un somn adânc.
După 3 zile de odihnă
După chin și umilința.
Doamne Tu ai înviat!
Să ne scoți din al nostru păcat.

Adriana Chită
Răchitoasa (Bacău)

Talentul... Creatia ta

SAMSON

Îngerul Domnului, ei i S-a arătat:
-Chiar de ești stearpă, vei naște un băiat,
El va fi de Dumnezeu binecuvântat,
Ai grijă să nu mănânci ceva necurat!
Briciul nu va trece peste capul lui,
Căci va fi închinat numai Domnului,
El va izbăvi pe Israel, pe-al său popor,
Din mâna cea grea a filistenilor.
S-a născut Samson, mare s-a făcut;
Iar Duhul Domnului a fost cu el de la-nceput,
Era puternic cum nu s-a mai văzut,
Chiar un leu tânăr a ucis, în calea-i când a apărut.

O mie a omorât cu-o falcă de măgar,
Bărbat așa ca Samson, unul nu era măcar,
Dar el de Domnul s-a îndepărtat,
Iubirea pentru femei inima i-a-ntunecat,
Dalila, pe care Samson o iubea nespus,
Atât l-a necajit până el i-a spus,
Unde-i stă puterea - și ea părul i-a tăiat
Și astfel Samson a ajuns rob la măcinat!
Căci filistenii și ochii i-au scos, l-au orbit,
Ca el să nu mai vadă nicicând pe pământ;
Dar s-a răzbunat Samson și mulți a omorât,
Când stâlpii i-a smuls, pe toți i-a zdrobit,
Pentru-a lui neascultare astfel s-a sfârșit.

Cristea Maricica

ISUS HRISTOS A ÎNVIAT

Isus Hristos a înviat
El nu mai este în mormânt
Pentru noi viața Și-a dat
Să ne spele de păcat.

Isus Hristos vine la noi
S-aducă liniște și pace
Bucurați-vă și voi
Și-L preamăriți pentru ceea ce face.

Cu toți rugați-vă la El
Și mereu să vă smeriți
S-veți sufletul curat
Să fiți mai buni și mai cinstiți.

Din gândul vostru alungați
Pofta de bani și-mbogățire.
Căci asta vă face tirani
Și vă condamnă la pieire.

Sfintele sărbători de Paște
C-un gând curat să le primim
Să nu uităm a recunoaște
Că pe Isus toți Îl iubim.

Enuj Fisoi – Simeria

MĂ JUR PE CĂPRIOARE

Mă jur pe căprioare că vreau şi pot iubi curat,
Mă jur, da, pe cerboaice, ca ele sincer însetat,
Dau lacrima iubirii-n jale să pot iubi-n tumult,
Ca pasărea măiastră eu vreau să zbor şi vreau să cânt.

În straie neînfricate şi alergate-n vis deschis,
Iubirea râde în gândiri, splendorile de Paradis.
Şi vrea un jurământ de jar în harul ei deschis,
Preţ pune în natură popasul sfânt de nedescris.

Mă jur pe flori de sânger şi pe petale de măceş,
Pe verde viu din holdă şi pe-auriu de grâu cules,
Mă jur pe iasomie, pe păsări calde colibri, pe ai lor fii
Că vreau iubi în curăţie, nu-n fantezii solii chiar mii.

Şi nu las cedrii la o parte, nu pot şi nici măslinişul cu belşug,
Smochinul iar ne dă din roade, seninul bleaul cel mai scump,
Nici lebăda neperecheată şi-ador şi mugurașii calzi de nuc,
Iubirea-i un frumos parfum de pace, din verde crud doar nud.

O fantezie a iubirii cunoşti pestriţul în clar înalt înveşmântat?
Şi peştişorul din acvariul din mediul lui cel fin şi viu îmbălsămat,
De ce laşi să amânăm atât, ceva ce poţi plesni uşor din deşti?
Doar Tu ,Tu Doamne, în iubire ne ţeşi poveşti peste poveşti.

Suim şi coborâm poeme din vestea veche-n Paradis...,
Nu ne-am născut să stăm momâie, să nu ştim de al iubirii vis,
Noi coborâm în straie simple şi ne urcăm spre cer galanţi,
Prea îmbrăcaţi în nemurire şi nu fiind în noi distanţi.

Mai sus de jurăminte rele de chinul jertfei de peniţă,
Eu pun parfum de liliac ţesând culori din mălăniţă.
Mă rod cuvintele neambalate în farmece nu de mister
Îmi şade bine o cântare, un vers candid din dulce cer.

Diaconu Liviu Aurel

SUB TALPA TA

dedicată fiului meu **Liviu**

Sub talpa ta, e visul meu,
Și cerul va cânta.
Covorul moale va suna,
Când vei pleca în zori
Sub talpa ta, e plânsul meu.
În florile din geamul meu
Cu floarea roșie ca focul,
S-a strecurat norocul meu
Neastâmpărat și hoț ca jocul
Sub talpa ta-i suspinul meu.
Te joci alene cu o stea
Ce s-a ascuns în părul meu,
Distrat privești, de parc-aș fi
O minunată jucărie;
Sub talpa ta-i destinul meu.

Gheordănescu Maria
Cobadin (Constanța)

EA

Ea-n tăcere. Ea-n iubire. Ea-n taină.
Ea-n cântec. Ea-n slovă. Ea e ea.
Ea-n plâns. Ea-n zâmbet. Ea-n spaimă.
Și cine-o fi? Cine e ea?

Ea-n amor. Ea-n fluierat. Ea-n poveste.
Dar o poveste atât de amară și tristă
Ea se născu fără pic de noroc
Cu mult amar, negrul ei, busuioc.

Ionescu Daniela-Nicoleta
Nedelea (Prahova)

Talentul...
nu cunoaște
handicap!

Talentul... Creatia ta

Talentul... Creatia ta

Asociația „Ridică-te și umblă”

Pe data de 20 mai 2012, orele 10, Asociația „Ridică-te și umbă” din București va începe întâlnirea filialei „Ridică-te și umblă” pentru persoanele cu dizabilități locomotorii și cu probleme de vedere în municipiul Ploiești, strada Marin Brutaru nr. 1 (lângă Gara de Sud).

Filiala Prahova pentru persoanele cu dizabilități își propune ca scop un climat de familie, în care socializarea, prietenia, relațiile de încredere, ieșirile în natură, să fie doar unele dintre nevoile ce se doresc împlinite și dezvoltate între membrii asociației.

De asemenea, la întâlnirile planificate se vor prezenta programe bogate în activități susținute de membrii ei pe teme artistice, practice și teoretice (seminarii, prezentări instructive) în vederea afirmării darurilor fiecăruia, pentru dezvoltarea personală și pentru o atmosferă de bucurie și unitate.

*Înscrierile se vor face la editorul revistei „Împreună” - Burcea Aurel (**tel. 0765-365533**) și la coordonatorul de proiect, filiala Prahova, Constantin Rădoi, **telefon 0744-388044**.*

***

În aceeași perioadă se va deschide o filială și la Constanța, urmărindu-se aceleași obiective și direcții.

*Înscrierile se vor face la editorul revistei „Împreună” - Burcea Aurel (**tel. 0765-365533**) și la coordonatorul de proiect, filaila Constanța, Bădescu Liviu, **telefon 0744-848894**.*

Vă așteptăm cu drag în vederea unei experiențe de viață fără precedent.

Lăcrămioara

*Mă numesc Albu Gina Lăcrămioara, am multiple probleme de sănătate care necesită tratament medicamentos. Nu-mi permit să cumpăr medicamentele, așa că rog pe toți oamenii sufletiști cre pot și vor să mă ajute. Contul este RO63 CECE C001 9462 9590 6211 CEC Bank. **0720-271922***

Anonim

*Doresc să ajut pe oameni să cunoască Biblia, pentru o viaţă mai bună şi pentru viaţa veşnică. Cei interesaţi mă pot suna la **0720-154534** şi **0760-039547***

Ion Lazăr D'acoza si Sava Marin

Prietenii anunţă cu neţărmurită durere în suflet plecarea dintre noi, în ziua sa de naştere (29 martie), a celui ce a fost MÎNIOSU Vironel – pictor de icoane pe sticlă, om cu o înaltă ţinută morală, prieten desăvârşit şi soţ iubitor. Dumnezeu Îl va primi în ceata Lui de îngeri!

Oneală Petrică

*Vând Opel Astra-F-CC, motor 1,6 / 1995, RO-Giurgiu (jud. Giurgiu), Comuna Joiţa (la 12 km. de Bucureşti), înmatriculată în România în data de 14.05.2009, RAR efectuat, inspecţia tehnică până pe 31.05.2013, 150.000 km, 101 CP (74 kw), 1598 cm³, benzina, Euro 3, cutie automată - adaptare omologată pentru persoane cu dizabilităţi (handicap) dar poate fi condusă şi de persoane fără probleme / adică pedalele nu sunt anulate, albastru - metalizat, ABS, geamuri electrice, închidere centralizată, airbag, radio / CD, servo direcţie, proiectoare ceaţă, schimb ulei motor efectuat de curând, baterie nouă, vopsea originală, interior plăcut şi stare impecabilă, primul proprietar, 2.400 Euro (uşor negociabil). Date de contact: Telefon **0769-373212** sau **0745-384639.***

Anonim

*Doresc să ajut pe oameni să cunoască Biblia, pentru o viaţă mai bună şi pentru viaţa veşnică. Cei interesaţi mă pot suna la **0720-154534** şi **0760-039547***

Badea Marin

*Locuiesc la țară, împreună cu părinții de 76, respectiv 78 ani, într-o casă de scrpici, fără curent electric, pentru că, neputând plăti facturile, ni s-a tăiat curentul. Tatăl meu este tot persoană cu dizabilități și are, ca și mine, doar 234 lei pe lună. Pentru a fi din nou racordați, avem nevoie de 1.500 lei. Fac un apel la toți cei ce pot să mă ajute, cu cât poate fiecare. Adresa mea: **Badea Marin (Cristi) sat Metofu, nr. 42 A, loc. Poiana Lacului, jud. Argeş***

Anghel Viorica - Republica Moldova

*Mă numesc Anghel Viorica din Republica Moldova. Am un handicap locomotor gr. I, am 28 de ani și am un copil de 8 luni, al meu, pe care îl cresc singură. Soțul cu mama lui au luat banii de la nuntă și au plecat, lăsându-și fără nici un pic de regret copilul și tânăra soție în voia sorții. Am mare nevoie de surse financiare pentru existență și o locuință pentru copil... etc., etc. Rog pe toți cei care mă pot ajuta cât de puțin să mă sune la nr. mob. **0037-367447991** sau la nr. de fix. **0037-329952165**, sau mă pot contacta pe adresa de e-mail și messenger: **gabriell011@yahoo.com***

Multumesc aticipat.

Merca Tatiana – Făurei (Brăila)

Mă numesc Merca Tatiana, sunt pensionată gr. II, cu un venit de 234 lei. Am probleme și de vedere și trebuie să iau un medicament (2/3 ori pe zi). Din motive financiare nu prea l-am luat, iar acum nu îl mai iau deloc, așa că problemele oftalmologice s-au agravat mult (-15 la un ochi și -16 la celălalt).

*Am mare nevoie de o pereche de ochelari, așa că rog pe toți care mă pot ajuta financiar, o pot face la adresa **Merca Tatiana, str. Mecanizatorului, nr. 13, loc. Făurei, jud. Brăila.***

Stan Mitică

*Vă rog din tot sufletul dacă cineva are să-mi doneze o bicicletă pentru gimnastică. Mă numesc **Stan Mitică (Goimaru), com. Niculițel, jud. Tulcea, tel. 0754-577083***

Nota redacţiei: Responsabilitatea corectitudinii informaţiilor din anunţuri, aparţine în totalitate autorilor!

...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::...

Avem un Dumnezeu atât de iubitor şi de dornic de a ne răspunde la rugăciune, încât ar fi o lipsă de înţelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alţii.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci şi că simţim unul cu celălalt, că ne pasă.

Să ne rugăm pentru sponsorii revistei, pentru sănătatea domnului Aurel Burcea, pentru mama lui Simona Kakula, pentru Cătălin Mocanu și pentru toți prietenii de suferință. Domnul să le aline suferința.

Chită Adriana – Răchitoasa (Bacău)

Pentru familia lui Aurel Burcea și a lui personal.

Pentru Gheordănescu Chirilă și Jeni (unchiul și mătușa mea)

Pentru fratele Vasile și cumnata Valy.

Pentru minunații mei prieteni Ganea Constantin, Cristian – Eugen Belciu, Ciobanu Iriuca, Anișoara Cojocaru, Manolache Doinița și a tuturor bolnavilor din lume, cât și a doamnei Ana Ilea.

Pentru sponsorii revistei.

Gheordănescu Maria – Cobadin (Constanța)

Să ne rugăm pentru familia lui Aurel ca Dumnezeu să lase ploi de binecuvântări cerești și pământești, mult belșug de sănătate.

Să ne rugăm pentru revista „Împreună”, fundația „Alinare” și clubul „Ridică-te și umblă” ca Dumnezeu să lase belșug de binecuvântări.

Să ne rugăm pentru toate fundațiile, spitalele, casele de copii, azilele de bătrâni din toată țara care ajută pe semenii noștri.

Să ne rugăm pentru toți sponsorii de la mic la mare ca bunul Dumnezeu să lucreze la inima lor, ca revista să apară mereu.

Să ne rugăm pentru familia mea.

Iordache Ionel Marius – Viişoara (Constanţa)

Din cauză că trebuie să stau mult pe căruț (14-15 ore zilnic), escarele mi se închid și mi se deschid. Slavă Domnului! S-au închis, dar rog să fiu susţinut în continuare în rugăciune.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Să ne rugăm pentru întâlnirile din Bucureşti, precum și pentru cele care urmează să aibă loc în Ploiești și Constanța, să găsim sponsori pentru ele, pentru activităţile ce se vor desfăşura, pentru ca să ni se umple inimile de împlinire, bucurie, satisfacţie, etc...

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

*<u>După cum bine vedeţi la finalul revistei, sponsorii se retrag unul după altul.</u> **<u>Să nu mai apară revista!!!</u>** <u>Eu nu ştiu, ci numai Domnul ştie.</u>*

<u>Ceea ce ştiu este că trebuie să continuăm să prezentăm dorinţa noastră la tronul Lui de milă şi de har, iar El să hotărască. (Rom. 8: 28)</u>

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::...

<u>Asociația și Biserica “Ridică-te și umblă”</u>

*Asociația si Biserica “Ridică-te și Umblă” București urează membrilor și voluntarilor care sărbătoresc ziua de naștere în luna aprilie, un sincer și călduros **„La mulţi ani!”**, împlinirea tuturor dorintelor și Dumnezeu să îi binecuvânteze din belșug și neîncetat: **Mardare Adina, Iordache Ionel Marius, Pătraşcu Liliana, Tudor Carmen, Molea Anda, Chiriță Alexandra, Lazăr Florina, Coţofană Doina, Mocanu Jenica Georgeta, Călin Rebeca, Surdu Gelu, Alexandrache Victor, Bucur Georgiana, Lincu Andreea Cristiana.***

<u>Chită Adriana – Răchitoasa (Bacău)</u>

*În luna aprilie pretenii mei de suferință mai adaugă un ghiocel în buchetul vieții. Pe 30 **Manolache Doinița** din Agigea, **Cloşcă Florica** din Botoșani, **Bideanu Elena** din Brăila, **Mocanu Jeni** din București, **Kakula Codruț** din Târgu Mureș și **Salac Petrica** din Bistrița. Le doresc multă sănătate și Domnul să le aline suferința. **„La mulţi ani!”***

<u>Anonim</u>

*Pe data de 8 aprilie, **Iordache Ionel Marius** din Constanța împlinește 31 ani. Îi doresc **„La mulţi ani!”** și să aibă viață veșnică cu Mântuitorul.*

<u>Ganea Constantin – Călărași</u>

<u>Gheordănescu Maria – Cobadin (Constanța)</u>

<u>Belciu Cristian Eugen – Călărași</u>

<u>Chită Adriana – Răchitoasa (Bacău)</u>

*Pentru **Brândușă Dan** (1 aprilie), pentru **Geta Fotache** (1 aprilie), **Veronica Vizitiu** (23 aprilie), **Doinița Manolache** (30 aprilie), **„La mulţi ani!”** cu sănătate, Dumnezeu să vă dea de toate, zile lungi și fericite și-n viață bucurie. **„La mulţi ani!”** prieteni dragi, să știți că nu v-am uitat și chiar dacă voi nu ne iubiți, noi vă iubim oricum.*

<u>Enuță Elena</u>

*Doamna **Manolache Doina** împlinește pe 30 aprilie o frumoasă vârstă. **„La mulţi ani!”** și multă sănătate.*

*Pe data de 4 mai, **Pană Elena** împlinește de asemenea o frumoasă vârstă. **„La mulţi ani!”**, multă sănătate și spor în toate.*

<u>Simion Petrică</u>

*Urez **„La mulţi ani!”** și viață prosperă lui **Coţofană Doina**, care acum, în aprilie, împlinește o frumoasă vârstă.*

<u>Ordace George & Veronica</u>

<u>Ana Totu</u>

***„La mulţi ani!”** cu sănătate pentru **Sanda Chiriță** (13 aprilie).*

<u>Dobra Doina – Ciolăneşti (Teleorman)</u>

*O mică urare pentru **Niculae Cristea** din Sibiu. „Pe 26 aprilie o frumoasă vârstă tu împlineşti / Iubire de la Domnul să primeşti / Că El este bun şi iubitor / El mă învaţă multe chiar dacă eu greşesc.” Un călduros **„La mulţi ani!”***

..:: Gânduri... de la prieteni ::.. ..:: Gânduri... de la prieteni ::.. ..:: Gânduri... de la prieteni ::..

Ghiță Marian

Primăvara ne îndeamnă la veselie, voie bună și bucurie, dar - inevitabil - vine la pachet cu astenia de primăvară. Asta e, așa e natura, asa e-n viață si e-n natura lucrurilor să fie așa; nu există bine fără rău, frumos fără urât, noapte fără zi (și invers). Există și iarnă, și primăvară, și vară, și toamnă, există și zile, și nopți, și toate au farmecul lor, toate pot fi frumoase în felul lor, chiar dacă fiecare dintre ele au și caracteristici care nu ne convin. Dar mai depinde și de noi, nu numai de natură.

Același lucru poate fi văzut diferit de doi oameni, unul vede partea goală a paharului, altul - partea plină. Când a fost întrebat de singurătate, Amos Oz a răspuns că singurătatea e un lucru firesc, profund uman, pentru că ne naștem singuri. Apoi și-a amintit de o poetă care a spus "Adu singurătatea ta lângă singurătatea mea, ca să facem o singurătate mai mică." Noi, românii, cum am fi gândit? „Cum să ne unim? Pentru ce? Ca să facem din două sărăcii, o sărăcie și mai mare?" Nu?

O patinatoare extraordinară cădea în același loc orice ar fi făcut, oricât de mult se concentra, oricât de mult se antrena. Dar era atât de bună încât a învățat să cadă și să se ridice imediat și așa a devenit campioană olimpică, cu tot cu căzătura ei celebră.

Zile frumoase, și nopți frumoase, oriunde te-ai afla!

Frumoase și profunde gânduri! Dacă le înțegem și le aplicăm... ne va fi un pic mai bine.

Mulțumim!

(Mă întristează faptul că o asemenea rubrică deosebită tinde iarăşi să dispară din cauza neimplicării voastre, a celor ce citiţi această revistă. Mirarea mea rămâne: oare din 3.000 de primitori ai revistei, nu se mai găsesc câţiva care să trimită gânduri – proprii sau citite – care să transmită un mesaj de încredere, speranţă, optimism… Eu cred că da. Aştept!)

..:: De meditat ::.. ..:: De meditat ::.. ..:: De meditat ::.. ..:: De meditat ::.. ..:: De meditat ::..

>>> continuare din pagina 6

imobilizat în mod total mâinile.

Liz – Oh, dezgustător!

Amy – Aşa este. Şi faptul de a atârna pe o cruce în modul în care a atârnat El, probabil că a făcut ca amândoi umerii să-I să fie dislocaţi.

Liz – Dislocaţi?

Amy – Da, crucificarea scoate umărul din încheietură.

Liz – Groaznic! Ei bine, vreau cu adevărat ca această demonstraţie să fie autentică. Voi deschide uşa cu picioarele.

Amy – De fapt, Isus nu putea să Îşi folosească nici picioarele.

Liz – De ce nu?

Amy – Ei bine, pironul care a străpuns gleznele sale probabil că i-a distrus nervii picioarelor. Probabil că şi acesta erau paralizate.

Liz –Păi, atunci, mă voi propti cu tot trupul în uşă pentru a o deschide.

Amy – Asta presupunând că poţi să stai în picioare, ştiind că ai gleznele distruse.

Liz – Vai, vai, îmi pui iar beţe în roate!

Amy – Nu cred că o piatră care cântăreşte o tonă îţi va pune beţe în roate.

Liz – O piatră de o tonă?

Amy – Şi, apoi, desigur, de îndată ce Isus a rostogolit piatra, a dat de gărzile înarmate.

Liz – Gărzile înarmate?!

Amy – Conform martorilor oculari, guvernatorul Pilat a pus câţiva ostaşi romani care să stea şi să păzească mormântul. Odată ce Isus ar fi dat la o parte piatra de la gura mormântului, ar fi trebuit să dea peste gărzi. Cred că, pentru a fi autentici, ar trebui să îl pun pe câinele meu să păzească uşa.

Liz – Dobermanul tău Pincher?

Amy – Vrei ca aceasta să fie o demonstraţie comparabilă cu ce s-a întâmplat în realitate, nu-i aşa?

Liz – Ei bine, da, însă câinele tău nu mă place.

Amy – Ar trebui să fie mai uşor cu un câine decât cu o duzină de ostaşi cu săbii şi suliţe, nu crezi?

Liz – Nu ştiu. Câinele tău s-a uitat întotdeauna la mine ca şi cum aş fi următorul lui prânz.

Amy – Cred că câinele meu este cea mai mică din grijile tale.

Liz – Ce ar putea să fie mai rău decât să fii mâncat de un câine?

Amy – (pleacă spre debara) Cred că îţi va fi foarte dificil să îţi scoţi învelitorile de pe cap.

Liz – (sare) Ce învelitori pentru cap? Vrei să spui că îmi vei înveli şi capul?

Amy – Da, Biblia spune că tot trupul lui Isus a fost înfăşurat în pânză şi că această pânză era îmbibată cu aloe şi cu alte mirodenii.

Liz – (se opreşte) Vrei să spui că îmi vei acoperi gura?

Amy – Păi, sigur.

Liz – Dar dacă îmbibi cu mirodenii fâşiile peste gura mea, nu voi mai putea să respir!

Amy – Cred că vei avea la dispoziţie trei minute înainte ca să îţi pierzi cunoştinţa. (iese)

Liz – (se întoarce şi iese, sărind, în direcţia opusă) Oh, bine, în cazul acesta …

Amy – (se întoarce, o urmează) Unde mergi?

Liz – Mă duc să mă pregătesc pentru a merge la biserică.

-sfârşit-

Noua lege a asistenței sociale (3)

Av. DANA BORDEIANU

Din momentul intrării în vigoare, Legea nr. 292/2011 constituie reglementarea-cadru în domeniul asistenţei sociale.

Noua reglementare este rezultatul intenţiei legiuitorului de a reforma şi moderniza sistemul naţional de asistenţa socială ("SNAS") care, potrivit legii de reformare, este constituit din două mari componente:

- sistemul de beneficii de asistenţă socială
- sistemul de servicii sociale.

Beneficiarii serviciilor sociale sunt persoanele şi familiile aflate în situaţii de dificultate, iar furnizorii de servicii sociale pot fi persoane fizice sau juridice, de drept public (autorităţile administraţiei publice centrale, unităţi sanitare, unităţi de învăţământ) sau de drept privat (asociaţii, fundaţii, persoane fizice autorizate).

CATEGORII DE BENEFICII (AJUTOARE) DE ASISTENŢĂ SOCIALĂ

În conformitate cu prevederile articolului 11 beneficiile de asistenţă socială pentru prevenirea şi combaterea sărăciei şi riscului de excluziune socială se acordă pe perioade determinate de timp sau pentru situaţii punctuale.

Iată şi categoriile de ajutoare:

- **Ajutoare sociale** - acordate focalizat, ca măsuri individuale de suport pentru depăşirea unor situaţii de dificultate temporară;
- **Ajutoare de urgenţă** - acordate pentru situaţii datorate calamităţilor naturale, incendiilor, accidentelor etc.;
- **burse sociale şi ajutoare financiare** pentru facilitarea accesului la educaţie;
- **ajutoare în natură**, alimentare şi materiale, inclusiv cele acordate în cadrul programelor de sprijin educaţional pentru copiii şi tinerii proveniţi din familii defavorizate;
- **ajutorul acordat refugiaţilor**, precum şi persoanelor care au obţinut protecţie subsidiară în România;
- **facilităţi privind utilizarea mijloacelor de transport în comun**, accesul la comunicare şi informare, precum şi alte facilităţi prevăzute de lege.

În articolele 12 şi 13, legiuitorul doreşte să aducă în atenţia noastră două categorii de persoane beneficiare pe care le consideră deosebit de importante: copiii şi persoanele cu dizabilităţi.

Astfel, în conţinutul articolului 12, legiuitorul precizează că ajutoarele care se îndreaptă către cei mici sunt de 4 tipuri respectiv, alocaţii pentru copii (cele clasice care erau şi până acum), alocaţii speciale atunci când copii sunt lipsiţi temporar de părinţi, indemnizaţii pentru creşterea copiilor şi alte facilităţi.

Iar cu privire la persoanele cu dizabilităţi, în articolul 13 se menţionează că: beneficiile de asistenţă socială pentru sprijinirea persoanelor cu nevoi speciale se acordă atât pentru asigurarea nevoilor de bază ale vieţii, cât şi în scopul promovării şi garantării exercitării de către acestea a drepturilor şi libertăţilor fundamentale şi participării depline la viaţa societăţii.

Principalele categorii de beneficii de asistenţă socială pentru sprijinirea persoanelor cu nevoi speciale sunt următoarele:

a. alocaţii pentru persoanele cu dizabilităţi;
b. indemnizaţii de îngrijire;
c. facilităţi, acordate în condiţiile legii.

CINE ACORDĂ AJUTOARELE ŞI CUM

Conform articolului 15 din Legea asistenţei sociale, statul acordă beneficiile de asistenţă socială prin autorităţile administraţiei publice centrale sau locale.

Beneficiile de asistenţă socială acordate de autorităţile administraţiei publice locale se stabilesc în bani sau în natura şi reprezintă, conform prevederilor articolului 15 alineatul 2, ***măsuri financiare destinate asigurării unui standard minim de viaţă, susţinerii familiei si copilului, promovării si garantării exercitării de către persoanele cu nevoi speciale a drepturilor şi libertăţilor fundamentale***.

De asemenea, legiuitorul a stabilit că toate beneficiile se acordă numai la cererea scrisă a persoanei îndreptăţite, a reprezentantului familiei sau a reprezentantului legal al persoanei îndreptăţite.

Data viitoare voi prezenta acest aspect în detaliu: formularea cererii, dosarul, soluţionarea acestuia şi plata efectivă a ajutorului.

În încheiere, doresc să vă aduc în atenţie o informaţie deosebit de importantă ce se găseşte în conţinutul articolului **9 alineatul 9,** ***beneficiile de asistenţă socială se acordă sub rezerva achitării de către beneficiar a obligaţiilor de plată faţă de bugetul local. (dacă nu ai datorii la administraţia fiscal / primărie: impozite, amenzi, etc.)*** !!!

-va urma-

material realizat de av. **Dana Bordeianu**

O cursă pentru viață

-prima parte-

de Nick Heil

Jarred Knavel a imobilizat VTT-ul (vehicul de mers pe terenuri accidentate), s-a ridicat în picioare și a început să scruteze gheața dinaintea lui. Un strat subțire de zăpadă topită acoperea suprafața rezervorului de apă de la Flaming Gorge din Wyoming, unde el venise să pescuiască la copcă (găuri făcute în gheața de pe lac) cu cei doi copii ai săi. Kaeleb de șapte ani era așezat pe scaunul din spatele său; Tristen de 12 ani era așezat într-o sanie mică atașată la VTT.

Sigur că zăpada topită nu era ceva rar pentru luna ianuarie, Jarred și-a spus că ar fi bine să fie mai prudent și să se apropie puțin de mal cu vreo zece metri. Deodată a simțit că mașina se scufundă.

"Tată! Strigă Tristen. Gheața!" Gheață subțire, s-a gândit Jarred într-o clipă. Aproape nedetectabilă, doar dacă erai deasupra ei. VTT-ul s-a răsturnat rapid pe o parte. Gheața a cedat.

Șef de proiect pentru micile întreprinderi miniere și îndrăgostit de pescuit, Jarred, 34 ani, venea deseori să pescuiască în acest lac constituit urmare a unui baraj. Aces lac, lung de peste 150 kilometri, atrage lumea cu frumusețea sa austeră și cu posibilitatea de a prinde un pește de peste 20 kilograme. Seara târziu a studiat harta nautică și a reperat un nou itinerariu pentru a ajunge la locul său preferat de pescuit.

Când a ajuns pe lac cu fiii săi, doar câteva vehicule erau staționate pe mal. Surprinzător pentru o sâmbătă cu o temperatură plăcută, în care mercurul termometrului arăta în jur de -4 grade Celsius. Împreună cu băieții a încărcat VTT-ul, le-a legat bine, apoi s-au aventurat pe gheață.

După mai puțin de un sferft de oră, s-a petrecut drama. Prăbușirea în apă i-a aruncat pe Jarred și pe Caeleb din scaunele lor. Dar sania lor plutea pe apă, cu Tristen prins încă dedesupt. Jarred încercă să-l ridice din groapa făcută în gheață, dar gheața se sfărâma sub greutatea copilului. A încercat să-l împingă spre sanie, în spatele fratelui său, dar în momentul în care l-a împins spre scaun, VTT-ul a alunecat spre fundul lacului, antrenând și sania după el și trăgând în apă și pe cei doi copii.

Niciunul dintre băieți nu știa să înoate, dar din instinct dădeau din mâini și din picioare să se mențină la suprafață. Încercând imposibilul, Jarred s-a aruncat în apă și, scufundându-se până la fundul apei de 2,5 metri, s-a poziționat sub Kaeleb și cu elan l-a aruncat pe gheața mai groasă. Apoi a început să se cațere pe marginea gropii de gheață, încă cufundat în apa glacială, cu Tristen agățat în spatele său.

Urmare a unui efort disperat, Jarred a reușit să urce pe gheață, apoi să-l tragă pe Tristen alături de el. Speriați de ideea că gheața ar putea ceda din nou dacă s-ar ridica pe picioare, cei doi au început să se târască spre mal, unde îi aștepta Kaeleb.

Jumătate de oră mai târziu, Josh Vigil și Brian Davis rulau pe șosea spre locul unde râurile Green și Blacks Fork se uneau. Ajungând aproape de țintă, s-au așezat să privească gropile făcute în gheața lacului de pescarii sportivi. Groși nori gri treceau pe deasupra capetelor lor, lăsând să cadă o ninsoare lejeră. Deodată, Josh remarcă o fereastră în nori, pe unde se strecura razele de soarelui, desenând de pe un mal pe altul un curcubeu de culoarea portocalie.

"Privește, spuse el prietenului său. Un curcubeu în ianuarie!" El nu-și închipuia că la trei kilometri mai departe un bărbat cu copiii săi, erau abandonați în această imensitate de gheață.

Jarred și-a spus că cel mai bine ar fi să meargă spre est și nu spre vest, de unde au venit. În spatele colinei din fața lor se găsea valea numită Sage Creek, unul din locurile de pescuit cele mai vizitate din zonă. Ei sperau că sigur vor găsi ajutor acolo. Jarred calculă că ar fi cam o oră până ce frigul o să-l facă să cedeze, dar într-o jumătate de oră ar fi putut ajunge la Sage Creek.

El a început să capete curaj mergând pe pământ tare, cu cei doi băieți alături, care discutau în jurul său. Tristen este un as la jocul de șah, inteligent, slab ca un cui, cu plete lungi, care îi veneau până pe ochi. Kaeled, dotat cu un păr țepos, este un adevărat "bărbat de lemn", capabil să-l învingă pe tatăl său la pescuit. Jarred nu se gândea decât la soția sa, Rachael, ce va spune de această ispravă a lor.

A stors cât a putut de bine

>>> continuare în pagina 17

>>> continuare din pagina 16

vestele copiilor și trio-ul s-a pus în mișcare. Avansau cu spor, până ce au ajuns în vârful colinei și au scrutat cu vederea valea ce se întindea în fața ochilor. Nu-și putea crede ochilor: nu era nici un suflet prin zonă. Gheață cât puteai cuprinde cu ochii și un pârâu deșert. Șocul i-a înțepenit picioarele, în timp ce un vânt glacial bătea în jurul lor. Ei nu aveau de ales: trebuiau să se întoarcă la camioanele pe care le-au văzut staționate, câțiva kilometri în direcția opusă.

S-au pus pe mers. "Tată, va trebui să urmărim șoseaua", imploră Tristen, arătând o urmă de roată pe drum, aproape de râu.

Va fi cel mai ușor să mergem pe aici, dar Jarred și-a închipuit că or să piardă timp. Va fi mai bine să o luăm de-a dreptul, trecând peste niște pârâuri nu prea adânci. Și urcușul pantelor nu prea mari îi va ajuta să se încălzească.

Mergeau de vreo jumătate de oră, când Tristen a început să urle. "Tată, Kaeleb!" Cel mai mic dintre copii a început să se scufunde în pământ, cu fața lividă și cu buzele vinete. Jarred și-a luat fiul în brațe. "Va fi bine, eu te voi purta", murmură acesta. Și el simțea că începe să-și piardă forțele. Blugii săi și cămașa groasă formau acum o carapace de gheață pe corp. Și-a scos cămașa și a scuturat-o în vântul glacial.

Fiecare râpă era mai greu de trecut decât precedenta, dar a patra a fost extrem de grea: perpendiculară pe râu, se întindea pe câteva sute de metri. Ei au fost obligați să ocolească râpa pe marginea cea mai puțin abruptă, pierzând astfel un timp prețios. În spatele său Tristen murmura cuvinte fără noimă. Debutul unui delir. A nu! gândi Jarred. Nu asta! Nu asta!

Jarred cunoștea foarte bine simptomele hipotermiei, pentru a ști că era urgent să găsească un adăpost. Nu era nimic de-a lungul râului, doar câteva tufișuri. Tot ce puteau face era să avanseze, un pas după altul, afundându-se până la genunchi în zăpadă întărită, ce trosnea sub picioarele lor, în timp ce ghearele frigului începeau să prindă din ce în ce mai multă forță. Totuși au reușit să-și impună o cadență, când deodată Jarred aude un zgomot surd în spatele său. Se întoarce și-l vede pe Tristen întins pe jos cu fața la pământ, aproape inconștient.

Cum va reuși să iasă la capăt din această situație, cu doi copii incapabili să mai meargă?

-va urma-

Sursa: Selection.ca, ianuarie 2011

Trimis de TRAIAN FLOREA – Canada

..::: Anunţurile redacţiei :::... ..::: Anunţurile redacţiei :::... ..::: Anunţurile redacţiei :::...

INVITAŢIE – APEL

După cum unii dintre voi știți, revista o trimit deja de mulți ani și în format electronic, prin e-mail, mai exact zis: în format pdf. Primirea prin e-mail are mai multe avantaje (primirea mai devreme cu câteva zile, toată revista color, claritate a imaginilor, etc.) și un dezavantaj (nu poate fi citită decât pe computer sau altceva asemănător). Părerea mea de rău constă în faptul că nu o primiți mai mulți dintre voi prin e-mail. Fac un apel la voi, cei ce aveți computer, acces la internet, adresă de e-mail, trimiteți-mi pe adresa mea de e-mail (aurelsda@yahoo.com) un scurt mesaj cu numele, adresa poștală și adresa de e-mail, astfel încât să o puteți primi și pe e-mail, în format electronic, digital.

Subliniez: toți cei care îmi veți da adresa de e-mail veți primi revista și în format tipărit și în format electronic! Momentan 70 de persoane cu dizabiltăți o primesc în felul acesta. (O primesc în ambele formate, deoarece, în general, o dau și altora s-o citească)

Însă dacă printre voi, cei care aveți acces la internet, sunteți și persoane care o citiți numai voi și nu aveți nevoie de ea și în format tipărit, încercați să o primiți numai în format electronic. Poate vi se pare o măsură măruntă, însă la fiecare 100 de reviste netipărite și neexpediate, economia se poate ridica la multe milioane pe an:

- 100 reviste netipărite și neexpediate – 1.580 lei / an (15.800.000 lei vechi / an);
- 200 reviste netipărite și neexpediate – 3.160 lei / an (31.600.000 lei vechi / an);
- 300 reviste netipărite și neexpediate – 4.740 lei / an (47.400.000 lei vechi / an);
- 400 reviste netipărite și neexpediate – 6.320 lei / an (62.400.000 lei vechi / an);
- Etc.

Până acum 136 prieteni (6 luna trecută), înțelegând nevoia mare de a face economii, au renunțat la a o mai primi în format tipărit, primind-o doar în format electronic.

Vă mulțumesc din toată inima.

IMPORTANT!

Reînnoiesc rugămintea de a trimite adrese ale semenilor şi prietenilor noştri cu handicap locomotor care, ca şi noi, trec prin aceleaşi frustrări, dezamăgiri, descurajări şi lupte sufleteşti.

Este frumos să ne bucurăm împreună de această revistă, de informaţiile pe care le conţine, de aceste articole deosebite, scrise de oameni deosebiţi.

Cu tot respectul ţin să reamintesc tuturor cititorilor că, dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile voastre trebuie să ajungă la mine în cursul lunii anterioare apariţiei revistei. Sfatul meu este să scrieţi din timp, deoarece este posibil ca în ultimele 2-3 zile ale lunii spaţiul la unele rubrici să fie deja ocupat!!!

<u>Vă rog mult, pe toţi cei care scrieţi, puneţi-vă numele complet şi adresa la expeditor!</u>

Mulţumesc mult pentru înţelegere!

Gheordănescu Maria – Cobadin (Constanța)

Mă bucur că sunteți consecventă în a scrie și a trimite lunar scrisori bogate în conținut, menite să ne „îmbogățească" pe toți. Mulțumim!

Trif Corina – Mangalia

Cum să nu cred în viața veșnică? Abia aștept ca tot ceea ce acum ne întristează și ne îndurerează să dispară și toate acele ce un Tată Atotputernic și plin de iubire așteaptă cu nerăbdare să ni le ofere, să devină realitate în inimile și viețile noastre.

Mulțumesc Corina!

Enoiu Nicoleta – Stâlpeni (Argeș)

Scrisoarea d-voastră, când m-a întristat, când mi-a umplut inima de bucurie: ...de 10 ani în cărucior, însă aveți soț și familie care vă sprijină, ...„legumă" primii doi ani după accident, însă după alți patru ani de recuperare la Filantropia reușiți să vă deplasați cu ajutorul unui cadru, ...cădeți, vă rupeți piciorul drept...

Eu cred că toată „împletitura" aceasta va avea un final fericit, deoarece El vă iubește enorm. Deja v-a binecuvântat cu multe, inclusiv cu o familie iubitoare. Fiți tare, ridicați-vă privirile spre El și încredeți-vă în dragostea și-n purtarea Sa de grijă. Nu sunteți singură!

Popescu Nicoleta – Bughea de Jos (Argeș)

Ați continuat în același fel și ați trimis și de data aceasta o frumoasă poezie. De fapt, fiind Paștele, nici nu mă așteptam la altceva. Vă mulțumesc mult și pentru urări.

Ordace George & Veronica; Dumitrescu Alexandrina – Slobozia; Magdalena; Mitoşeru Maria – Botoşani; Ancuţa; Paul;

Vă mulțumesc din tot sufletul pentru mesajele voastre de apreciere și de încurajare.

Doresc să corespondeze:

<u>Aurel Dudu – Năruja (Vrancea)</u>

Sunt un domn cu handicap gr. I (scleroză multiplă – merg pe picioarele mele pe distanțe de câteva sute de metri), am 47 ani, sunt credincios și doresc să cunosc o doamnă tot cu handicap (să poată merge), să ne înțelegem, să ne respectăm, să ne susținem unul pe altul în momentele mai grele, să parcurgem împreună drumul care îl mai avem în viață. ***Aurel Dudu, com. Năruja, jud. Vrancea, 0733-579407***

<u>Marius</u>

Bună, mă numesc Marius, am 32 de ani, sufăr de un handicap fizic. Aș vrea să cunosc o fată tot cu handicap să ne acceptăm reciproc! Mă puteți găsi pe mes: ***coroby_marius*** *sau la tel.* ***0727-338062*** *și* ***0760-347592***

<u>Marian</u>

Mă numesc Chersin Marian, data nașterii 19.3.1988 jud. Arad, doresc să cunosc femei / fete în vederea unei relații. Mă puteți contacta la id ***chersinmarian***

<u>Minea Gheorghe – Cândești (Buzău)</u>

Sunt creștin adventist am 43 de ani, 1,80 m, 68 kg., handicap ușor (gr. II), am o fetiță și doresc să îmi găsesc jumătatea pentru căsătorie. Poate avea un mic handicap (tot gr. II), poate să aibă și un copil și vârsta între 35-40 ani. Doresc să pot locui la ea. ***0758-331514*** *și* ***0785-560423****.*

<u>Anonim</u>

Creştin adventist, 40 ani, ochi albaştri, 1,80 m înălţime, 70 kg. Doresc să cunosc o fată creştină, cu sau fără handicap, pentru prietenie - căsătorie. Tel. ***0720-154534*** *şi* ***0760-039547***

<u>Constantin Sorin</u>

Am 32 de ani, sunt din Ialomiţa, am 1,75 m, 72 kg, ochi albaştri, păr şaten şi am un handicap de vedere, gradul 2. Sunt o fire romantică, sensibil, sincer, modest, fără vicii şi obligaţii, cu credinţă în Dumnezeu. Sunt în căutarea jumătăţii, să aibă vârsta între 20-35 ani. Să fie sinceră, fără vicii, cu sau fără obligaţii. Aştept scrisorile şi telefoanele voastre. ***Constantin Sorin, com. Grindu, nr. 42, jud. Ialomiţa, cod 927140, tel. 0755-773450 sau 0768-437333***

<u>Francisca</u>

Am 24 de ani, sunt din Satu-Mare și sunt în scaun cu rotile! Scopul anunțului meu este acela de a mai cunoaște oameni cu bun simț și inteligenți, cu ajutorul cărora să privesc prezentul cât și spre viitor cu mai mult optimism. De altfel, sunt o fire veselă, dar o dilemă legată de sănătatea mea m-a făcut să fiu mai puțin încrezătoare... Cei care considerați că aveți puterea interioară și psihică necesară pentru a mă putea ajuta, scrieți la ID-ul ***franciscablandete****. Mulțumesc și vă aștept (vă rog să luați mesajul în serios).*

<u>Mitică - Tulcea</u>

Mă numesc Mitică, 47 ani, 1,80 m, brunet, ochi căprui, diagnostic tetrapareză spastică gr. 2, merg pe picioare. Doresc să cunosc o doamnă sufletistă, să îmi petrec tot restul vieții cu ea. Pot merge să locuiesc la ea. Sunt f. sincer, urăsc minciuna. Frumusețea e trecătoare, așa că mă interesează frumusețea sufletului. ***0754-577083***

<u>Iulian</u>

Mă numesc Iulian, am 36 de ani, am obligații dar sunt sufletist, înțelegător. Doresc prietenie sau căsătorie. Pentru mai multe relații ***0741-354655.***

<u>Paula – Buzău</u>

Mă numesc Paula, am 43 de ani, minionă, brunetă, cu handicap gr. 2, doresc să cunosc un bărbat care doreşte o familie. ***0784-798038***

<u>Anonim</u>

Am 36 de ani, fără handicap, şaten, ochi căprui, 1,80

>>> continuare în pagina 19

>>> continuare din pagina 18

m, 85 kg, doresc să cunosc o doamnă / domnişoară pentru prietenie / căsătorie. ***0762-873358***

Gigel

Mă numesc Gigel, am 32 de ani, sunt gr. 1 şi doresc să corespondez cu fete drăguţe. Care doriţi mă puteţi găsi la ***0725-470437***

Anonim

Stimate domnişoare, stimate suflete singure, doresc o relaţie serioasă, sinceră cu o persoană gingaşă, cu vârsta între 24-30 ani. Să fie serioasă şi să îşi dorească o relaţie serioasă. ***0756-311056*** *(nu răspund la apeluri cu numere ascunse)*

Anonim

Tânăr, 38 ani, fără mâini, cu un singur deget la stânga, divorţat, caut o fată cu handicap uşor, pentru o relaţie stabilită pe dragoste şi respect. ***0732-042678***

Găbiţa

Dacă eşti creştin adventist, cu handicap fizic, vârsta 44-58 ani şi doreşti să te consumi încet şi frumos într-o familie creştină, la bine şi la greu, în care cele pieritoare să fie subordonate mântuirii, nu ezita să mă suni. Eu am 46 ani, văduvă, 1,57 m, 90 kg, am o fetiţă minoră şi un băiat major. ***0769-887535***

Joiţoiu Marian – Plosca (Teleorman)

Mă numesc Joiţoiu Marian, am 24 de ani, am probleme de vedere şi doresc să comunic cu fete şi băieţi de vârstă apropiată, din întreaga ţară. Pot fi contactat la ***0785-710466***

Marius

Sunt creştin penticostal şi aş vrea să-mi fac prieteni din toată ţara, să vorbim despre Cuvântul lui Dumnezu şi despre alte lucruri. Adresa mea: ***str. Crângului, nr. 274, sat Viişoara, com. Cobadin, jud. Constanţa, cod 907069, tel. 0734-750257***

Nelu

Sunt un bărbat de 40 ani, din Brăila care caut o femeie drăguţă, calmă, care să nu fumeze sau să bea, căreia să îi placă călătoriile la munte, muzica bună, să ştie să gătească, etc. Aş dori să fie din Oneşti, Târgu Ocna, Bacău sau Iaşi. Mă poate contacta la adresa de mess ***nelu826.***

Aşţ dori să scriu despre mine că am epilepsie, dar fac crize rare şi uşoare. Restul voi povesti pe mess la adresa care am dat-o.

Ciprian

Tânăr, 30 ani, persoană cu handicap gr. I, doresc să cunosc o tânără, persoană cu handicap gr. I, sufletistă, cu vârsta 29-30 ani. ***0734-671935*** *sau* ***0233-280626***

Mircea Costel Bratosin

Mă numesc Mircea, am 28 de ani, 1,75 m, 50 kg., albinism generalizat, cu ochi albaştri, persoană cu handicap vizual, creştin adventist din Bucureşti. Doresc o relaţie de prietenie care să se finalizeze cu căsătorie, cu o fată creştină adventistă. Îmi doresc ca fata să fie serioasă, sinceră, fidelă, să ofere încredere, să se implice total în relaţie (ca şi mine), să mă iubească, să mă accepte aşa cum sunt, aşa cum face şi Dumnezeu cu noi; să fie spirituală, să fie credincioasă şi să iubească pe Dumnezeu. Îmi doresc o fată fără obligaţii, cu acelaşi handicap ca şi mine (vizual şi albinism) sau normală pentru a-mi fi un ajutor potrivit mereu, aşa cum vrea Dumnezeu, ca să mă înţeleagă aşa cum sunt eu, din toate punctele de vedere. Fata să aibă între 18-28 ani. Cine îşi doreşte o aşa căsnicie o aştept la tel. ***0737-459099; 0749-346779*** *şi* ***0765-310700,*** *e-mail şi ID:* ***mirceacostel1984@yahoo.com****. Vă rog seriozitate maximă! Mulţumesc mult pentru înţelegere. Dumnezeu să vă binecuvânteze!*

Notă: ***Rog în mod serios ca mai înainte de a lua legătura cu cei care și-au exprimat dorința de a coresponda, citiți cu atenție anunțul și sunați numai dacă intențiile voastre corespund conținutului anunțului. Nu mai răniți pe semenii noștrii, pe cei care deja suferă, sunându-i și propunându-le lucruri care nu reies din anunț că și le-ar dori!***

Notă: Rog pe cei / cele care nu binevoiesc să fie serioși(e), ci doresc doar să se joace cu sentimentele semenilor aflaţi deja în suferinţă, să se abţină de la această „distracţie" dureroasă. Mulţumesc!

NOTĂ: ***Rog pe toţi cei care doresc să corespondeze, atunci când îşi exprimă această dorinţă, să scrie şi un mic enunţ, de câteva rânduri, care să conţină o scurtă prezentare: nume, hobby-uri, motive, etc., etc.***

Puneţi-vă în locul celor ce citesc enunţurile şi doresc să corespondeze. Este normal ca enunţul să-i convingă să înceapă o corespondenţă bogată, însă dacă acesta este sărăcăcios întocmit, nespunând mai nimic despre cel ce solicită corespondenţă…

SUGESTIE: ***Cei care doriţi să vă faceţi prieteni şi vă exprimaţi frumoasa dorinţă de a coresponda, nu aşteptaţi să vi se scrie, ci începeţi voi să scrieţi (sau să sunaţi) celorlalţi, care şi-au exprimat aceeaşi dorinţă!***

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565,
loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN: RO80RNCB0245036735870001
B.C.R. Alexandria

SPONSOR: ***S.C. G&G TOTAL COM. SRL***
Importator îmbrăcăminte şi încălţăminte copii Thailanda. Tel/Fax: 021-316.08.51

SPONSOR: ***A.S.I. ROMANIA***
CONTACT: Str. Mureşului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureş, cod 547526 tel. 0265-320548; www.asiromania.ro

Tipărit la: Tipografia Î.F. Gîgîlice - tel. fix 0247-313041; mob. 0748-137997

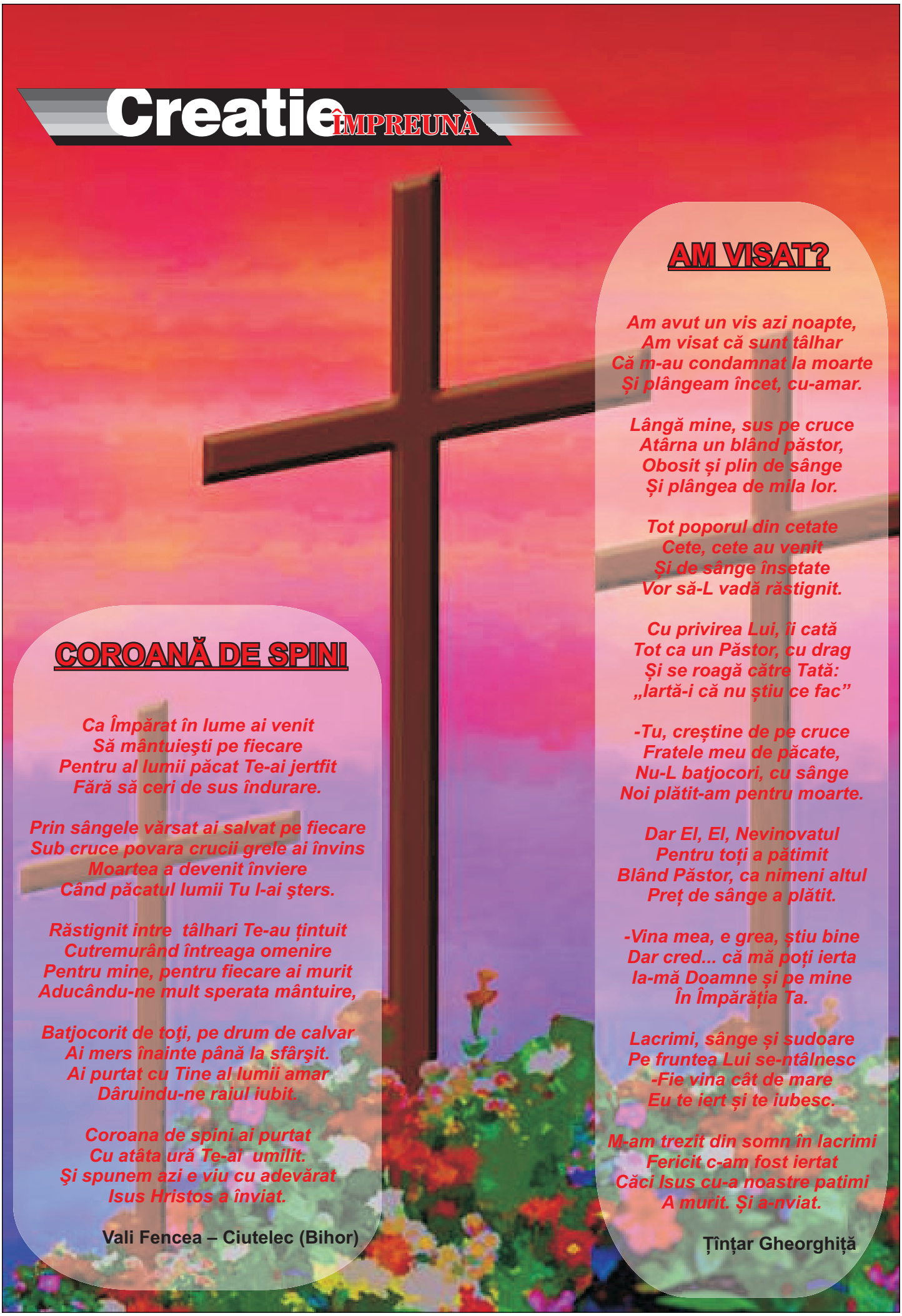

CORONANĂ DE SPINI

Ca Împărat în lume ai venit
Să mântuieşti pe fiecare
Pentru al lumii păcat Te-ai jertfit
Fără să ceri de sus îndurare.

Prin sângele vărsat ai salvat pe fiecare
Sub cruce povara crucii grele ai învins
Moartea a devenit înviere
Când păcatul lumii Tu l-ai şters.

Răstignit între tâlhari Te-au ţintuit
Cutremurând întreaga omenire
Pentru mine, pentru fiecare ai murit
Aducându-ne mult sperata mântuire,

Batjocorit de toţi, pe drum de calvar
Ai mers înainte până la sfârşit.
Ai purtat cu Tine al lumii amar
Dâruindu-ne raiul iubit.

Coroana de spini ai purtat
Cu atâta ură Te-ai umilit.
Şi spunem azi e viu cu adevărat
Isus Hristos a înviat.

Vali Fencea – Ciutelec (Bihor)

AM VISAT?

Am avut un vis azi noapte,
Am visat că sunt tâlhar
Că m-au condamnat la moarte
Și plângeam încet, cu-amar.

Lângă mine, sus pe cruce
Atârna un blând păstor,
Obosit și plin de sânge
Și plângea de mila lor.

Tot poporul din cetate
Cete, cete au venit
Și de sânge însetate
Vor să-L vadă răstignit.

Cu privirea Lui, îi cată
Tot ca un Păstor, cu drag
Și se roagă către Tată:
„Iartă-i că nu știu ce fac”

-Tu, creștine de pe cruce
Fratele meu de păcate,
Nu-L batjocori, cu sânge
Noi plătit-am pentru moarte.

Dar El, El, Nevinovatul
Pentru toți a pătimit
Blând Păstor, ca nimeni altul
Preț de sânge a plătit.

-Vina mea, e grea, știu bine
Dar cred... că mă poți ierta
Ia-mă Doamne și pe mine
În Împărăția Ta.

Lacrimi, sânge și sudoare
Pe fruntea Lui se-ntâlnesc
-Fie vina cât de mare
Eu te iert și te iubesc.

M-am trezit din somn în lacrimi
Fericit c-am fost iertat
Căci Isus cu-a noastre patimi
A murit. Și a-nviat.

Țînțar Gheorghiță

CMYK